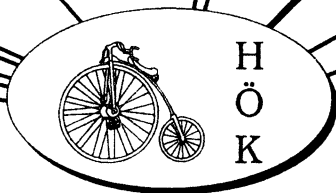

KÖZHIR

51/3

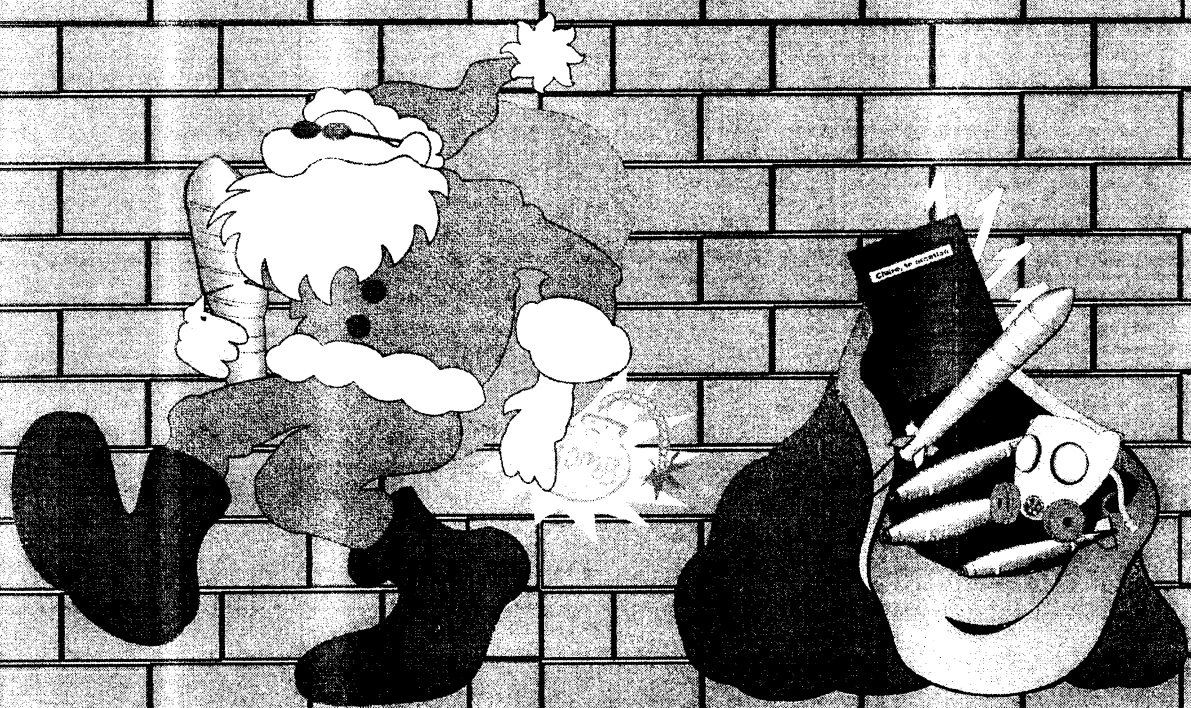
2000 NOVEMBER

A BME KÖZLEKKARI HÖK LAPJA

ingyenes

WITLOVECL

Egy kis sírás!

Nem vagyok híve a megpusztiljuk a saját lábunk közét, hogy mennyire jó újságot csinálunk típusú cikkeknek, és most sem ezt szeretném csinálni. Viszont felháborít, és írásra ösztönöz az, ha valaki, akinek halvány lila gőze sincs az egészről jogtalanul bántja mindazokat, akik a KÖZHÍR-ért bármit is tesznek. Történt valamelyik nap, hogy az egyetememen járva kelve az egyik emberke kezébe kapva az éppen aktuális számot, így reagált: 'már megint ez a sz@r, nem bírom felfogni, hogy egyes hülye embereknek miért jön be az, hogy ilyen fa...ságokat gyártsanak'. Első letaglózottságomból felocsúdva próbáltam volna szóba elegyedni ezen nagyon kedves és bizonyára hiperértelmes fiatalemberrel, de ő a fenti idézet stílusát folytatva elküldött oda, ahol keletkeztem.

Kedves, nagy rálátással rendelkező barátom! Mivel nem alakult ki értelmes beszélgetés közöttünk, tervezett válaszomat inkább leírom. Az újságot pillanatnyilag mintegy 10-15 lelkes ember csinálja, akik egyszerűen csak hobbijuknak tekintik, hogy a szorgalmi időszak szürke hétköznapjait feldobó, helyenként értelmes, néhány helyen szórakoztató és sok hasznos információt tartalmazó újságot készítsenek. Gyakran megfordul az én fejemben is, hogy van-e értelme ezt az egészet csinálni, de még soha nem kaptam nemleges erre kérdésre. Miért? Mert szeretem csinálni, szeretek együtt dolgozni azokkal az emberekkel, akik állandóan kritizálnak, ízélgatnek, de a végén mégis minden össze jön, és most is a kezében tartod az éppen aktuális számot. Én, illetve mi na-gyon reméljük, hogy a fent említett embernek álcázott lókolbász csupán kirívó eset. Mi nem azt várjuk, hogy mindenkinek, minden egyes cikk feltétel nélkül tetsszen, sőt, nem kell, hogy egyáltalán bármi is tetsszen benne, de addig, míg nem jön ide, hogy elmagyarázza, hogyan kell ennél jobbat csinálni, addig szüster maradj a kaptafánál!

Bacsi

Tartalom

KÖZ-ÉRT

EHK-tükör.....	3
Hírek röviden.....	4
A KB jelenti.....	4
KTE.....	5

KÖZÉLET

Az oktató is volt ember.....	6
Új elnök a HÖÖK-ban.....	8
Brazil tropical.....	12
Balbál.....	14
Autótörténelem.....	28

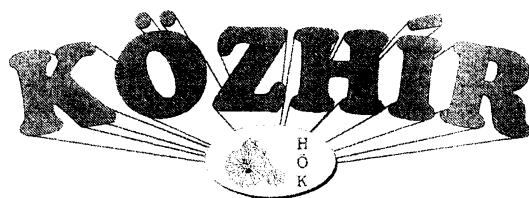
KÖZKINCS

Obstruction riport.....	18
Mese.....	20
Vidéki kolbász.....	21
Irodalom.....	22
Porondmester.....	23

KÖZJÁTÉK

Ad.....	24
Mozi.....	26
Szappan.....	27
Sport.....	29
Rejtvény.....	30

KÖZRÖHEJ

EHK-tükör

December 2-án került megrendezésre a Mikulás-kupa a Testnevelési Tanszék és az Egyetemi Hallgatói Képviselőt szervezésében. A teremfoci kupán a két szervező mellett az egyetemi vezetés, a MAFC, az öregdiákok illetve a Fidesz csapata vett részt.

A képzési és fenntartási normatíváról szóló kormányrendelet és a hallgatói juttatások és térítésekről szóló rendeletek változása miatt módosítani kellett a "juttér" szabályzatot. Az új szabályzatot az Egyetemi Tanács 2000. november 27-i ülése fogadta el. A legfontosabb módosítások:

Az első évfolyamos hallgatók (2000. szeptember 1. után iratkoztak), amennyiben tanulmányaik során valamely aktív félévben nem teljesítenek 15 kreditpontot, akkor elvesztik (nem csak az adott félévre, hanem az egész tanulmányaikra vonatkoztatva) tandíjmentességüket. A tandíjat továbbra is a nem teljesített kreditpontok alapján kell fizetni. Ugyanezen hallgatóknak (egyetemi alapképzés esetén) 5 év áll rendelkezésükre tanulmányaik elvégzésére, további 3 félévben költségtérítést nem fizetnek.

A költségtérítéses képzésből lehetőség nyílik államilag finanszírozott hallgatóvá válni (... és viszont az előző pont alapján).

A "juttér" módosítás egyéb részleteivel kapcsolatban nyugodtan fordulj a Kari vagy az Egyetemi Hallgatói Képviselőt tagjaihoz, vagy küldj e-mailt: ehk@sc.bme.hu

-bota-

Mozi

WWW.BMK.INI.HU

Baross Gábor Kollégium Díszterem

Bp. XI. Bartók Béla út 17.

December 12. 20⁰⁰

Cool túra

B. Meyer, S. W. Scott, A. Samrt

Baross Mozikör

Sztereó hangzás, kiváló képminőség. Kapunyitás: 19³⁰

Hírek röviden

November 6-án került megrendezésre a HK által szervezett fórum, melyen az érdeklődők a mellékszaki irány választásról hallhattak bővebb tájékoztatót a tanszékek előadásában. Ezen kívül a Magyar Suzuki Corporation képviselője tartott előadást cégükről.

A Pro Juventute díj elnyerésére a kari HK dr. Debreczeni Gábort jelölte a diákokért végzett munkája, segítségé alapján.

2000. november 7-8-9-én került sor az idei kollégiumi Napokra. A délutáni szakmai előadások és sportesemények mellett esténként buli és koncert szórakoztatta az érdeklődőket.

December 6-ával bezáróan megtörtént a december és január hóra eső kifizetés. Ekkor a kéthavi ösztöndíj, szociális támogatás, kari BME ösztöndíj lett kiutalva.

Az éves maradványkeret egy főre eső kiutalásának tervezett időpontja december 20.

Fedezetbiztosítás az egyéni gyűjtőszámlán!

2000. november 20-tól az ERSTE Bank folyószámlával és a folyószámlán szükséges fedezettel rendelkező hallgatók az R. 306-ban tanácsadással és ellenőrzéssel kitölthetik a gyűjtőszámlára szóló átutalási megbízásukat a NEPTUN Üzemeltetés

fogadóidejében. Az átutalási megbízásukat a helyszínen bedobhatják a gyűjtőládába, amelyet naponta kétszer ürítenek.

NEPTUN: november 20-án megnyílt az R terem, mely az R épület III. emeletén található. Ebben a helységben 20 terminálon kizárólag Neptun ügyek intézhetők.

A HK pályázatot ír ki kari póló tervezésére. Az első helyezett 5000 Ft díjazásban részesül. A pályázatok beadási határideje: január 18., csütörtök 20⁰⁰.

KÖZHÍR

Kb jelenti

Eltelt még egy hónap, s ismét túlestünk néhány jó, s néhány rossz dolgon is (kinek-kinek érdemei szerint). Minden esetre lezajlott egy Kolesz Napok, amely több, arról véleményt alkotó szerint is elég jól sikerült. Nos reméljük, hogy ezzel még nagyon sok ember így van. Anyagi lehetőségeinkhez mérten mi mindent megpróbáltunk,

hogy a lehető legváltozatosabb, és legszórakoztatóbb programokkal ajándékozzunk meg titeket. Különösen nagy örömeinkre szolgál, hogy a bulibusz, illetve a gladiátor show ilyen nagy sikert aratott, és ilyen sokan megtekintették. Reméljük, hogy a jövőben is igény lesz ilyen és ehhez hasonló rendezvényekre, bárkinek ezzel kapcsolatos észrevételeit szívesen meghallgatjuk.

Eljött a Mikulás, és ennek rendje és módja szerint az ajándékozás. Ha december 6-án este 8 és 10 között a kollégiumban voltál, bizonyára te is találkoztál a mi Mikulásunkkal, aki puttonyába rejtett minden földi jóval lepte meg az útjába kerülőket. Aki esetleg kimaradt a szórásból, vagy jogtalanak tartja, hogy a Mikulás számára nem megfelelő időpontban érkezett, azok reklamálhatnak a mikulas@lapfold.lpf címen. Sok szerencsét hozzá.

Most hát ezen kis félév végi programbeszámoló után nincs is más dolgunk, mint hogy megköszönjük mindazok segítségét, akik a szorgalmi időszak során, drága idejükből ránk is áldoztak, különböző feladataink véghezvitelében (lásd: kert építés, szépítés). Valamint nagyon sok sikert kívánunk a rátok (és ránk is) váró zh-khoz, pót zh-khoz, valamint a különböző elővizsgákhoz, és vizsgákhoz.

Szóval csak hajrá, hajrá!

SZAKOSZTÁLYOK ÉS TERÜLETI SZERVEZETEK PROGRAMJA

2000. december 4. hétfő 14 óra	A KTE Személyszállítási Szakosztály szervezésében előadás: Az AETR Megállapodás kihirdetésevel kapcsolatos jogszabályi módosítások Előadó: Szilágyi Miklós, a KöViM főosztályvezető-helyettese	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8. IV. 428
2000. december 4. hétfő 14 óra	A Vasúti Tagozat Vasútépítési és Pályafenntartási Szakosztály szervezésében előadás: Nagysebességű vasúti közlekedés a TGV-vel Franciaországban Előadó: dr. Lengyel László	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8. IV. 427.
2000. december 7. csütörtök 14 óra	A Közúti Szakosztály szervezésében: Az országos közúti célforgalmi számlálás – dr. Gulyás András AKMI Kht.	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8
2000. december 7. csütörtök 15 óra	A KTE Városi Közlekedési Tagozat Városi Vasutak Szakosztálya szervezésében: Bata István úr „A budapesti metróközlekedés három évtizede” c. könyv szerzője író-olvasó találkozót tart, és kívánságra dedikálja könyvét. A könyv a helyszínen – a készlet erejéig – megvásárolható	Népstadion Irodaház 1143 Budapest, Hungária krt. 46. V. épület, ebédlő
2000. december 8. péntek 14 óra	Fuvaroztatók és Szállítmányozók Fóruma Szakosztály vezetősegi ülés	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8. IV. 427.
2000. december 11. hétfő 14 óra	Közlekedésjogi és Igazgatási Szakosztály vezetősegi ülése	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8. IV. 427.
2000. december 13. szerda 14 óra	Hajózási Tagozat vezetősegi ülés	MAHART Központi Székház tanácsterme Budapest, V. ker. Apáczai Cs. J. u. 11.
2000. december 15. kedd 14 óra	A KTE Városi Közlekedési Tagozat Városi Forgalmiszervezési Szakosztály szervezésében szakmai vitaforum: Hűvösvölgy térsége tömegközlekedési kapcsolatainak fejlesztése Előadó: Fábry György irodavezető-helyettes FÖMTERV Rt.	MTESZ Székház 1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 6-8. IV. 427.

LAPSZEMLE

Közlekedéstudományi Szemle 2000. december

Antal István – Antoni Zsolt: A külföldi járművek szerepe közútjaink közlekedésbiztonságának alakulásában
Köller László: A Krakkó-Kassa-Miskolc-Nagyvárad útirány vizsgálata a vasúti forgalomban
Tájékoztató a MÁV Rt. időszerű feladatairól, eredményeiről
EU melléklet
Dr. Rixer Attila: A hazai vasúti közlekedési koncepció európai jövőkép- és stratégiaelemei (II. rész)

Városi Közlekedés 2000. december

A városi és környéki kötőpályás közlekedési hálózatok, üzemmódok új irányai c. konferencia I.

Balatonfenyves, 2000. szeptember 28-29.

Kovács Zoltán: Bevezető

A konferencia ajánlásai

Manninger Jenő: A közforgalmú közlekedés feladatai; munkamegosztás, finanszírozás a készülő személyszállítási törvény tükrében

Sipos László: Területpolitikai szempontok a városi és a regionális közlekedésben

Aba Botond: A kötőpályás regionális közlekedés jelene és új irányai, állampolgári hálózatok (nemzetközi kitekintéssel)

Szilágyi István: Debrecen, Miskolc és Szeged tömegközlekedésének jelene és jövője

Molnár László: Az urbanizáció új kihívásai a kötőpályás közlekedéssel szemben

Bösze Sándor: Utasvárások a BKV Rt-nél

dr. Tóth János
egy. adjunktus, KTE ifjúsági felelős

AZ OKTATÓ IS VOLT EMBER...

Ebben a hónapban dr. Perjési Istvánt a Repülőgépek és Hajók Tanszék adjunktusát kérdeztük: 1946-ban születtem Budapest egyik csodálatos kerületében, Zuglóban, második gyermekként. Van egy kilenc évvel idősebb nővérem. Apukámnak akkoriban még volt egy nagy autójavító műhelye, amit később államosítottak. Utána a papám a minisztériumba került. Az anyukám először háztartásbeli volt, majd egy szövetkezethél dolgozott.

dr. Perjési István
egyetemi adjunktus

Milyen gyerek volt?

Nem mondhatnám, hogy nehéz gyerekkorom volt. Jó tanuló voltam, kezdetben nagyon csendes, visszahúzódó. Tíz éves koromig engem vertek a házban a gyerekek. Ezután eldöntöttem, hogy nem hagyom magam, és innentől kezdve én vertem a többieket, főleg azokat, akik előtte bántottak. Elkezdtem a tanulás mellett sportolni, kajakoztam, cselgáncsoztam, és ekkor kezdtem "csajozni" is. Olyan szinten műveltem ezt, hogy végül nagyon korán megnősültem, és 21 éves koromban megszületett a fiam. Zuglóban a Telepes utcai általános iskolába jártam, onnan a Szent István Gimnáziumba kerültem, ott akkoriban egy csodálatos tanári kar volt, akitől nagyon sokat tanulhattam. Úgy érzem az általános műveltségemet azok az évek alapozták meg. Ezt a tudást gyakran hasznosítom különböző vetélkedőkön. Például 1976-

ban a Keresztes Albert nevű kollégámmal együtt megvertük az özszes tankört, akik indultak az akkori csillagtúrán. Itt főleg szellemi kérdések voltak. Ez nagyon szép emlék, azóta is. Akkor indult meg a politechnikai oktatás, aminek a lényege az volt, hogy a hét egy napján dolgoztunk különböző gyárakban. 27 főből 23-an tanultunk tovább egyetemen, ebből kilencen Szovjetunióban, köztük voltam én is.

Mindig a műszaki pályára készült?

Ezt nem jelenteném ki konkrétan. Engem többféle dolog érdekelt, de nagyon nem tudtam kötődni semmihez. Először geodéta, majd orvos szerettem volna lenni. Ez utóbbi azért volt, mert nagyon szeretem az embereket és szeretek segíteni. A mérnöki pálya végül onnan jött, hogy mint már említettem, az apukámnak egy autójavító műhelye volt. A háború után a buszokba az ülések csóvázát ők gyártották. Innen jött az autók szeretete. A középiskola végén az édesanyám súlyos beteg lett, az édesapám pedig nem nagyon akart támogatni, ezért úgy mondtam "elszállítottam" magam Moszkvába. Így anyagilag önálló tudtam lenni.

Milyen szakra járt?

Az úgynevezett MADI-ra. Ezt úgy lehetne magyarra fordítani, hogy a Moszkvai Gépjármű és Útépítő Ipari Egyetem. Ezen belül járműgépészeti szakot végeztem.

Hogyan tudta összeegyeztetni a távoli egyetemet és a családot?

Kevés ember töltött olyan kevés időt ott, mint én. Talán szimpatikus

voltam a követségi titkárnak. Miután megszületett a gyerekem (1967), úgy zajlottak a tanulmányaim, hogy két héttel később mentem, a november 7-i ünnepek körül egy hétre hazajöttem, majd december elején elővizsgázni kezdtem, január első-második hetében pedig már hazajöttem. Az összesen kb. 28 hétből tizet itthon töltöttem. Miután lediplomáztam, a magyarországi Autóipari Kutatóintézetbe kerültem, a motorkísérleti osztályra. Ott találkoztam Pásztor professzor úrral, aki a nagydoktorijához csináltatta a méréseket. Ezután hívott a professzor úr, hogy lesz egy tudományos ösztöndíj a tanszéken, amit megpályáztam és meg is kaptam. Két év múlva tanársegéd lettem, majd doktoráltam és 1977-ben adjunktussá neveztek ki.

Milyen tantárgyakat oktatott?

A mi tanszékünkön Pásztor professzor úr vezetésével a teljes demokrácia érvényesült. Egy csodálatos, ragyogó tanszéket alakított ki, az Aero- és Termotechnika Tanszéket. Végigélhettük, egy tanszék megalakulását, új tárgyak létrehozását. 1971-ben már levelező konferenciát tartottam Hótanból. 1973-tól kezdtem el tanítani a közlekedési szakon, majd az építő és anyagmozgató gépészeknél az Áramlástan és a Hő- és áramlástechnikai gépek tárgyakat a levelező és a nappali tagozaton egyaránt. Jelenleg a hajógépészeknek is tartok előadást, valamint néhány órában részt veszek a Különleges Hajtóművek tárgy oktatásában is.

Hogyan alakította ki a sajátos előadási stílusát, amely sok diáknak felüdülést okoz?

Én mindig szerettem oktatni. Úgy érzem, hogy mindenkinek saját stílusa van, mert nincs két egyforma ember. Hadd hancegjek egy kicsit, a munkám során több különböző elismerést kaptam. Ezek közül a két legkomolyabb: 1988-ban a Kar

Kiváló Oktatója lettem. Az idei évben még boldogabb voltam. A végzősök felújítva a selmeci hagyományokat, tavaly óta aranygyűrűt adnak. Ezt a Sánta tanár úr után idén én kaptam. Ez még most is hihetetlen, hogy megtörtént. Hogy milyen is a stílusom? Elég sok időt töltök a súlyemelőteremben, ott a "hülyeségnek" nincs vége. Ott nagyon sok fiatal van, ahogy az előadóteremben is, ők generálják a fiatalság érzetemet. A hallgatók között úgy érzem magam, mintha én is az lennék. Ennek kapcsán olyan stílusban adok elő, amiről mondjuk el tudom képzelni, hogy amikor a rosszabbik oldalam kerekedik felül, kicsit agresszívabbnak, hangosabbnak tűnök ez egyeseknek talán a személyiségi jogait is sérti. Simonyi professzornál hallgattam valamikor egy előadássorozatot, aki a következőt mondta el: bármilyen példát lehet mondani a hallgatónak, csak az a célt ne nyomja el. Tehát, amikor én valamilyen extrém példát mondok, segíteni szeretnék a dolgok megértésében.

Milyen tevékenységeket végez az oktatáson kívül?

Itt a Műegyetemen nagyon sok társadalmi munkát végeztem. Voltam tankörvezető tanár, EDJB elnök, az Egyetemi Tudományos Diákköri Tanács tagja, sokféle rendezvényt szerveztem, a MAFC-ban tevékenykedtem. Ez is befolyásolta talán, hogy még mindig csak adjunktus vagyok. 1987-1995-ig az egyetem Biztonságszervezési osztályán osztályvezetősködtem félállásban. Mióta ez az állásom megszűnt, ismét elkezdtem cikkezni. Valamikor sokat dolgozott a tanszék a hadseregnek, különböző gyáraknak, a MALÉV-nak. Próbapadokat készítettünk, a hadsereg-nél megoldottam, hogy az oxigéntöltő kocsik ne gyulladjanak ki. Az Április 4. Gépgyárnak az erőművi gáztalanítót fejlesztettem tovább, erről még "papírom" is van, hogy alkalmazásba került. Sok

áramlástechnikai fejlesztésben vettem részt. Sajnos most már az ilyen jellegű megbízások a szakmánkban jelentősen lecsökkentek.

Meséljen egy kicsit a családjáról.

Az anyukámtól örököltem a monogám természetemet, az apukám pont ellenkező típus volt. Tőle azt örököltem, hogy amíg meg nem nősültem, én is gyakran megfordultam a lányok után, de az esküvő után ennek vége szakadt. Tudatosan vállaltam korán a gyermekemet. Úgy gondoltam, hogy ha az ember hamar túl van rajta, akkor jobb lesz. Az első feleségemet 16 éves kora óta ismertem. Leérettségizett és elvégzett két főiskolát, de ezután megváltozott és úgy érzem az ő hibája volt, hogy a kapcsolatunk tönkrement és elváltunk. A fiam az édesanyját választotta, tehát én otthagytam nekik a lakást, mindent és újra kezdtem az életemet. Röviddel ezután jött egy újabb periódus és megismertem a második feleségemet. Vele nagyon jó a házasságom, tökéletesen megértjük egymást. Ő már nyugdíjas, a Tanítóképző Főiskolán volt adjunktus. A fiam most már 33 éves. Egy építész kft. tulajdonosa, már neki is van egy 5 éves fia. Az unokám nagyon sok örömet okoz nekem. Nyaranta a feleségemmel mindig kempingezni járunk. A nap 24 óráját együtt töltjük, nem tudjuk megenni egymást.

Van-e valamilyen hobbija, mivel foglalkozik a szabadidejében?

Legszívesebben lejárok a súlyemelőterembe, most már inkább csak karbantartás miatt. Segít a porckorongsérvem kiújulásának megakadályozásában, mert megerősíti a hát- és hasizmokat. Rendszeresen járunk biciklizni a feleségemmel, valamint ha éppen nem fáj egyetlen izületem sem, karatézni szoktam otthon. Nyaranta 4-5 hétig "cigánymódra" sátorral járjuk a hegyeket.

Vállal-e valami munkát az oktatáson kívül?

Miután megszűnt az osztály, a főigazgató magához vett szaktanácsadónak. A most épülő és a már megépült új épületek teljes vagyoni védelmi gyengeáramú rendszerei a kezem munkáját hordozzák magukon. Tehát a koncepció kidolgozása, annak versenyztetése, megvalósítása, üzembe helyezésének az ellenőrzése a feladatomban.

Mi a véleménye a mai diákságról?

A különbséget abban látom, hogy leromlott az iskolarendszer. Éppen olyanok az emberek, mint az én időmben, tehát mindenféle előfordul a hallgatóság között, de úgy gondolom, hogy a 10-15 évvel ezelőtti diáksághoz képest az általános tudás és műveltségi szintjük kisebb. Valami olyasmit érzek, hogy a nagy tömeg főleg a kereszt-félévben nem veszi komolyan a tanulást, és adott esetben szerencsével, vagy egy jól sikerült puskával átmegy a vizsgán. Hadd meséljek el egy érdekes esetet. Egyszer már siettem haza a fiamhoz. Lefoglaltam a vonatjegyet is, de még nem tudtam megfelelően a tananyagot, tehát nekiálltam puskát írni. Gyártottam, gyártottam, majd elmentem elektrotechnikából vizsgázni. Jött velem még egy csoporttársam, aki már egy hete készült rá. Az élet érdekessége, az összes tételemet kipuskáztam, a kiegészítő kérdéseket pedig tudtam a korábbi ismereteimből. Én ötöst kaptam, míg a kollégám hármast.

Kultúra, művészetek, zene?

Én abban a szerencsés helyzetben voltam gyerekkoromban, hogy éveken át járhattam az Erkel Színházba, az Operába. A gimnáziumban rászoktam a fajsúlyosabb irodalomra, végigolvastam mindent, amit lehetett. Ma is kb. 3000 kötetes könyvtáram van.

Köszönjük a beszélgetést.

Bacsi, Ódri

Elnök úr

Almássy Kornélt, a Műegyetem doktorandusz hallgatóját választotta meg elnökévé a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája november 11-én a Debrecenben tartott közgyűlésen.

A mostani választás több szempontból is különleges volt. Számunkra kisebb érdekességgel bír, hogy a HÖÖK idén először választott két évre elnököt. Sokkal jobban felfigyelt az ország hallgatóinak érdeklődőbb része arra, hogy az egyesélyesnek kikiáltott választás előtt három héttel váratlanul megjelent a színen egy új jelölt – sőt, a választáson 71:64 arányban megelőzte az országos sajtóban biztos befutónak titulált Jancsák Csabát. Ez az új jelölt volt Almássy Kornél, a BME Építőmérnöki Kar doktorandusz hallgatója, a kar volt HÖÖK elnöke.

A választás körülményeiről és a HÖÖK jövőjéről beszélgettünk Kornéllal.

• Az idei elnökválasztáson is igen szoros eredmény született. Hogyan értékeled a győzelmed?

– Az utóbbi két év választásaihoz képest még így is nagyak mondható a különbség. Talán még néhány vacilláló önkormányzat is meggyőzhető lett volna, de sokan a sajtóban előzetesen elhintett híresztelés szerint Kucsera Tamás „emberének” hittek. Tamással jó barátok vagyunk, de ennek a hírnek nincs alapja.

• Néhány héttel a választás előtt még nem is lehetett tudni, hogy indulsz. Miért ilyen későn kapcsolódtál be a választási „küzdelembe”?

– Egy kis „áttekintéssel” kezdeném. Az elmúlt egy év botrányos volt a HÖÖK-ban. Februárban jónéhány küldött kivonult a közgyűlésről (helyesebben nem jöttek vissza ebéd után), és ezután közel negyven tagszervezet kilépett a HÖÖK-ból. Májusban aztán visszaléptek, de megalakították a HÖÖK-ök a Hallgatókért Mozgalmat. Úgy érzem, itt nem igazán a HÖÖK nem megfelelő munkája volt az ok, egyszerűen azok alakítottak egy szervezetet, akik az elmúlt két évben nem tudtak pozícióhoz jutni a HÖÖK-ban. Az egész történet személyi ellentéteken alapszik, és ennek következményeként szakadt két pártra a HÖÖK. Ezekből én szerencsére kimaradtam (a tavaszi

félévet Hollandiában töltöttem) és a továbbiakban sem szeretnék ezzel foglalkozni. Szerintem ez a HÖÖK fekete lapjai közé tartozik.

Általános vélemény volt, hogy olyan elnökre lenne szükség, aki ezt az áldatlan állapotot megszakítja és konszenzusra képes. Volt egy olyan változat, hogy egy jelöltként Jancsák Csaba a Szegedi Egyetemről legyen az elnök, és a 10 tagú elnökségből 7 ember a régi elnökséghez közel állók közül legyen, 3 ember pedig Debrecenről, Pécsről, Szegedről.

Október közepéig folytak a tárgyalások, az addigi megállapodás-tervezet helyett azonban utolsó pillanatban egy teljesen új változatot hoztak elénk, új emberekkel. Én csak megfigyelőként vettem részt a megbeszéléseken, ebben az elképzelésben én nem lettem volna benne, mint elnökségi tag, a BME-ről Huber Krisztián került volna be. Mikor megszakadtak a tárgyalások, elkezdtünk gondolkodni, hogy ezek után mi legyen. Kellott egy olyan ember, aki még nem konfrontálódott, nincsenek személyes ellentétekből fakadó érdekei, aki új emberként új helyzetet tud teremteni mind a kormányzat felé, mind az eddig nem támogatók felé és azok felé, akik eddig konfliktusban voltak a HÖÖK vezetésével – így került fel a nevem. Én is aktív résztvevője voltam a HÖÖK-os munkának, sok helyen ismertek, de elég sok helyen nem, így végig kellett járnom a HÖÖK-öket.

Rólam nem volt a sajtóban pozitív kampány – ez a gyenge sajtókapcsolatainknak volt köszönhető –, az ellentábornak viszont megvoltak a megfelelő sajtókapcsolatai, és így elég egyoldalú cikkek jelentek meg az országos sajtóban. Nem örültem neki, hogy pl. a Népszabadságban Csaba elképzeléseiről sokkal több jelent meg, mint rólam. Ezt észrevételeztem is a szerkesztőnél még a megjelenés előtt, de nem sikerült ezen változtatni. Úgy éreztem, a szerkesztők nem akarták, hogy én nyerjek, annak ellenére, hogy nem is ismertek. A Petőfi Rádióban eléggé idegenként kezeltek, kicsit úgy éreztem, hogy „na, ez a balek is indul az elnökválasztáson”. Az Unipresszo.hu-n, a most még tesztfázisban lévő online felsőoktatási hírlap oldalain is esélytelennek tartottak, de hát... innen szép nyerni.

Szerencsére megcáfoltuk az esélylatolgatásokat. Nem feltétlenül az a legesélyesebb, aki leginkább hangoztatja.

• Árudd el, hogy sikerült ilyen helyzetből megnyerni a választást!

– Rövid idő alatt kellett csapatot építeni, programot készíteni és kampányt folytatni. Kemény munka volt ezt így összehozni, 15-20 ember dolgozott rajta szinte éjjel-nappal az elmúlt három hétben. Az ellentábornak is meglepte, hogy én indulok, utána sokan meg is kérdezték, hogy

ezt hogy csináltuk.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak az Egyetemi Hallgatói Képviseletnek, a saját karomnak és a többi egyetemnek, az elnökségi tagoknak, mindenkinek, aki segített nekem.

• Hogy néz ki a mostani elnökség?

– A Műegyetemről csak én vagyok az elnökségben, mint elnök. Eddig két BME-s tag volt, de most jobbnak láttuk, ha az elnök mellett az elnökségben nincs több BME-s. Más intézmények is csak egy tagot adnak. A cél az volt, hogy minél több intézményt bevonjunk a vezetésbe, a magyar felsőoktatás minél nagyobb részét lefedjük – ha nem is az egészet, hiszen néhány vidéki központ sajnos nem vállalta a felkérést.

• Térjünk át a terveidre. A megosztottsággal illetve a HÖK-ök a Hallgatókért Mozgalommal mit szeretnél kezdeni?

– A HÖHM-mal nem szándékozom foglalkozni, nem látom a céljait. Úgy érzem, ők irányítani szeretnék volna a HÖÖK-ot. Ha szakmailag segítenék a HÖÖK-ot, a hallgatókat, az más helyzet lenne. De a hallgatók képviseletét törvényesen a HÖÖK látja el, inkább ebben a munkába kéne a jó elképzeléseket integrálni. A jövő héten elkezdem járni az országot, és a „másik oldal” intézményeivel kezdem a sort.

• A HÖÖK és a minisztériumok kapcsolatában mit változtatnál?

– Nagyon fontos, hogy gyorsan tisztázzuk a helyzetet. Főleg Kucsera Tamástól kell átvennem a megfelelő információkat és kapcsolati rendszert az Oktatási Minisztériummal és az Ifjúsági és Sport Minisztériummal. Az OM a legfontosabb stratégiai partner, hiszen közös a cél: mindketten a felsőoktatásért, a hallgatókért dolgozunk.

Fontos, hogy a hallgatókat közvetlenül érintő kérdésekről időben megkapjuk az anyagokat, hogy érdemben véleményezhessük.

A normatív finanszírozás átdolgozásra szorul, és a diákhitel koncepcióban is állást fogunk foglalni, ezt egyébként törvény szerint kötelező velünk egyeztetniük, mielőtt kormányrendelet lesz belőle. Szintén foglalkozunk a felvételi rendszer átalakításával, tehát átvesszük és folytatjuk az eddigi elnökségtől a folyamatban lévő ügyeket.

• Tervezel-e változást a HÖK-ök felé irányuló kapcsolatban?

– A HÖÖK-nál súlyos kommunikációs problémák vannak. Hibás az adatbank a HÖÖK-on belül, nekem pl. eddig a villanykari HK-hoz küldték a leveleket. Ezeket a problémákat rendbe lehet tenni, csak időt kell szánni rá.

HÖÖK szinten szeretnénk segíteni az intézményi problémák megoldását. Van, ahol a HÖK-nek vannak konfliktusai az adott intézménnyel – nálunk a BME-n ezek megoldhatók belülről, de van, ahol komoly gondok adódnak. Ilyenkor a HÖÖK-nak le kell menni a HÖK-ökhöz, megtalálni a problémákat, és vevőnek lenni rájuk. Példaként a volt Testnevelési Egyetemen nemrég kirobbant botrányt tudnám felhozni, de tudomásom van olyan állami intézményről, ahol nevetséges összeget szánnak a HÖK működésére. Ezeken segíteni kell, mégpedig úgy, hogy ne az ottani HÖK vezetőknek legyenek problémái – erre megvannak a módszerek.

Az információáramlás javításától azt is remélem, hogy ha a helyi képviseletek jobban értesülnek az aktuális ügyekről, akkor az összes hallgató is jobban bele tud látni a munkánkba. Fontos, hogy a szakmai anyagokat a HÖK-ök időben megkapják véleményezésre. A vezetőképzőkön képzés jelleggel

történik információcsere, de ennél többre van szükség, ezért regionális vezetőképzőket szeretnénk rendezni.

• A sajtókapcsolatokon hogy szeretnél javítani?

– Most sok helyről megkerestek az elnökválasztás kapcsán, hogy nyilatkozzam nekik, de fontos, hogy ha ez lezajlott, utána is jussanak el az anyagok a sajtóhoz. Ezzel kapcsolatban két új elnökségi feladatkör is lesz: az egyik a belső kommunikáció felelőse lesz, a másik a sajtófigyeléssel és sajtókapcsolatokkal foglalkozó sajtószóvivő.

Az országban sok felsőoktatási sajtótermék jelenik meg, ezeket a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtóegyesület fogja össze. A MESÉ-t jó szervezetnek tartom és célokom komolyan együtt dolgozni velük. Szeretnénk elérni, hogy szakmai kritikával éljenek, és továbbítsák a szakmai anyagokat. „Hazaiként” a Műegyetemi Sajtóklubra különösen számítok.

• A hallgatók felé nem látszik sok minden a HÖÖK munkájából, főleg olyankor hallanak róla, amikor valami probléma van.

– A hallgatók részére egy használható jogsegély-szolgálat kialakítását tervezzük. Úgy érzem, igény van egy ilyen rendszeresen, akár napi fogadóórával üzemelő szolgáltatásra, ahová közvetlenül fordulhatnak a hallgatók a hallgatói jogviszonyból származó jogi problémáikkal. Szeretném, ha több sportrendezvény lenne, és az Educatio-n jövőre jó lenne egy HÖÖK-os stand, esetleg a szervezésbe is beszállnánk.

A HÖÖK honlapját, a <http://www.hok.hu/>-t is szeretnénk fejleszteni, persze ehhez pénz kell. Egy szakmai honlapot tervezünk, esetleg fórummal.

• Lesz-e változás a HÖÖK finanszírozása terén?

– Idén kevesebb lesz a HÖÖK

pénze, ugyanis tavaly nagy keretet kapott az integráció segítésére kiírt pályázatokon. Idén ez nem lesz, ez most 30 milliós kiesést jelent. Persze meg fogjuk találni a forrásokat. Több minisztériummal szeretném felvenni a kapcsolatot, az OM és az ISM mellett a Szociális és Családügyi Minisztériummal és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumával is lehetnek kapcsolódási pontok a tevékenységünkben.

• **Próbáltok esetleg szponzorokat találni?**

– Eddig is voltak támogató csoportok, pártoló tagok, ezt szeretnénk feléleszteni, szerintem komoly lehetőségek nyílnának ezen keresztül. A HÖÖK-os illetve HÖÖK által támogatott rendezvényeken (golyabál-sorozat, EFOTT, Duna-parti egyetemek Regattája, 10 legspórtosabb intézmény vetélkedője) a támogató cégek neve is ott lenne a HÖÖK-é mellett.

• **HÖÖK szinten hogyan tervezték javítani a kollégiumok helyzetét?**

– Hát igen, az előbb mondtam, hogy jó a helyzete a BME-seknek a kollégiumok kérdésében sajnos nem, a BME-s kollégiumok állapota a 70-es évek óta romlik, a legtöbb helyen azóta nem történt felújítás. A kollégiumi helyzet tragikusnak mondható. Nem tisztázott továbbá, hogy minek kell benne lennie az alapdíjban, és mi után szedhetnek „külön szolgáltatás” címén pénzt.

• **Az utóbbi időben a hallgatói normatívát ugyan nem csökkentik, de az infláció miatt fokozatosan elértéktelenedik. A kormányzat részéről érezhető egy olyan törekvés, hogy a diákhitel fogja felváltani a hallgatói normatíva rendszerét.**

– Jó a diákhitel koncepciója, de csak akkor, ha ez egy kiegészítése

a normatívának, és a kormány ezzel nem a normatív finanszírozás elorsvasztására törekszik. A diákhitellel vannak problémák. Már többször változott az elképzelés és még mindig folyamatosan alakul, de hangsúlyosan fel kell lépni az ellen, hogy felváltsa a normatívát. A normatíva emelésére egy módszer lenne a forrásösszevonás: a jegyzettámogatási, a lakhatási támogatási és a hallgatói normatíva keretet összevonva, valamennyi tökebevonással és hatékonyabb kihasználással szeretnénk elérni, hogy 100e Ft-ra emelkedjen az egy főre eső évi összeg, és hosszú távon a mindenkori minimálbér 2,5-szerese legyen. Ez egy fontos lépés lenne, mert a problémát minden hallgató érzi.

• **Mi, itt az Egyetemen mit fogunk érezni abból, hogy közülünk került ki az új HÖÖK elnök?**

– Kivételezni nem fogok a BME-vel, de büszke vagyok arra, hogy a Műegyetem hallgatójaként jutottam el a HÖÖK elnöki posztjára, és remélem, hogy a BME-s hallgatók az eddiginél közvetlenebb kapcsolatban lesznek a HÖÖK-kal.

A Műegyetem hallgatóinak helyzete országos viszonylatban jónak mondható önkormányzati és egyéni hallgatói szinten egyaránt. Emellett az általam tervezett változások mindannyiunk érdeke, és ha ezek sikerülnek, érezni fogja minden hallgató, így a BME hallgatói is.

A közgyűlésen az alapszabályt is módosították. Ennek azóta sajátos utóélete van, amelyről a Doktoranduszok Országos Szövetsége sajtóközleményéből tudhattunk meg részleteket.

A közgyűlés megváltoztatta azt a korábbi szabályt, amely szerint a HÖÖK elnökét, és az elnökség 7 tagját a közgyűlés választja, további 2 elnökségi posztot a doktorandusz hallgatók által választott képviselők töltenek be. Az előterjesztés szerint az elnököt és mind a 9 elnökségi tagot a közgyűlés választ-

ja. Az ekkor még hivatalban lévő két doktorandusz elnökségi tag tiltakozott a javaslat ellen, de a közgyűlés – a felügyelő bizottság véleményének kikérése után – megvonta tőlük az alapszabályban biztosított vétő jogot. A DOSZ vezetői a Legfőbb Ügyésztség előtt támadták meg a HÖÖK közgyűlés határozatait, mert szerintük alapszabálysértő volt az eljárás és a döntés.

A felsőoktatási törvény júniusi módosítása előkészítésekor a HÖÖK nem támogatta a doktoranduszokat képviselő szervezet, a DOSZ teljes körű önállósodását jelentő törvényi nevesítését, mondván, ez gyengítené a hallgatói mozgalom egységét. Akkor elmentmondásos megoldás született: a törvény szerint a doktoranduszokat *hallgatói* minőségükben a HÖÖK, *kutatói és oktatói* minőségükben a DOSZ képviseli.

A DOSZ jogilag hibásnak és érthetlenné minősíti a döntést, és úgy érzik, hogy a sokat hangoztatott „egységes hallgatói mozgalom” így csak egy jól hangzó politikai jelszó marad.

A DOSZ álláspontja ugyanaz, mint ami 2000 tavaszán volt: a jogi háttér akkor lesz mindenki számára megnyugtató és a valós helyzetnek megfelelő, ha a felsőoktatásról szóló törvény kimondja, hogy a doktoranduszok érdekképviselői és szakmai közélet-szervező testülete a DOSZ. Ezt a HÖÖK és a DOSZ együtt kell, hogy képviselje. Addig azonban, amíg a doktoranduszok hallgatói érdekeit a törvény szerint a HÖÖK képviseli, a doktoranduszok választott képviselőinek a HÖÖK elnökségében a helyük.

A HÖÖK ugyanakkor az érdekképviselő minden hallgatóra és hallgatói csoportra vonatkozó, előjogok nélküli biztosításaként értékeli a módosítást, amely összhangban van az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény rendelkezéseivel illetve a hatályos felsőoktatási törvénnyel.

Dénesfalvy Ágnes, Gyenes Tamás, Szekeres Zoltán -MűSajt-

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Doktoranduszok Országos Szövetsége

A Doktoranduszok Országos Szövetségének [DOSZ] vezetői a Legfőbb Ügyészség előtt, ügyészi törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésével támadták meg a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája [HÖÖK] legutóbbi közgyűlésének egyes határozatait.

A mintegy 230.000 egyetemi és főiskolai hallgató országos érdekképviselői testülete 2000. november 11-én éves közgyűlést tartott. A közgyűlés napirendjén többek között az elnökségi tagok éves beszámolója, az Alapszabály módosítása, és az új tisztségviselők megválasztása szerepelt.

Az elnökség javaslatára a közgyűlés megváltoztatta azt a korábbi szabályt, amely szerint a HÖÖK elnökét, és az elnökség hét tagját a közgyűlés választja, további két elnökségi posztot a doktorandusz hallgatók által választott képviselők töltenek be. Az előterjesztés szerint az elnököt, és mind a kilenc elnökségi tagot a közgyűlés választja. A doktori képzésben részt vevő – azaz tudományos fokozatszerzésre készülő – hallgatók érdekeit sértő módosító javaslat ellen az ekkor még "hivatalban lévő" két doktorandusz elnökségi tag tiltakozott, ám a közgyűlés – a felügyelő bizottság "jogi" véleményének kikérése után – megvonta tőlük az Alapszabályban biztosított vétőjogot. Az elnökségi tagok megválasztása már a "módosított" Alapszabály szerint folyt le: a közgyűlés kétlépcsős procedúra keretében egy elnököt, és (csomagban) kilenc elnökségi tagot választott. Mindezek eredményeképpen a HÖÖK elnökségéből kizárták a legmagasabb szintű egyetemi képzésben részt vevő hallgatók két képviselőjét. Így a mintegy hatezer fős doktorandusz közösség kívül rekedt az intézményes érdekképviselőből.

A doktorandusz elnökségi tagok álláspontja szerint az eljárás, és az érdemi döntés is ellentétes az Alapszabállyal. Az indítványozók érvelésének elfogadása esetén az Ügyészség maga is intézkedhet, vagy – amennyiben a HÖÖK és szerveinek törvényes működése ügyészi hatáskörben nem állítható helyre – keresettel fordulhat a bírósághoz a törvényes működés helyreállításához szükséges intézkedések megtétele érdekében.

A közgyűlés döntése – azon túl, hogy jogilag hibás – érthetetlen, ugyanis a doktorandusz elnökségi tagok által végzett szakmai munkáról szóló beszámolót a közgyűlés nagy szavazattöbbséggel elfogadta. Különös továbbá, hogy az elnökség, a Felügyelő Bizottság, és a közgyűlés egyhangúan elutasította a doktorandusz elnökségi tagok vétőjét, míg a HÖÖK korábbi, esztergomi közgyűlésén maga a most leköszönő elnök, Kucséra Tamás Gergely ismertette el nyilatkozatában, hogy a doktorandusz elnökségi tagok egyetértése hiányában meghozott döntés érvénytelen. Emlékeztet, hogy a felsőoktatási törvény júniusi módosítása előkészítésekor a HÖÖK nem támogatta a doktoranduszokat képviselő szervezet, a DOSZ teljes körű önállósodását jelentő törvényi nevesítését, mondván, ez gyengítené a hallgatói mozgalom egységét. Akkor ellentmondásos megoldás született: a törvény szerint a doktoranduszokat *hallgatói minőségükben* a HÖÖK, *kutatói és oktatói minőségükben* a DOSZ képviseli. Az egységes hallgatói mozgalom gondolata legutóbb a megválasztott új elnök, Almássy Kornél választás programjának központi elemeként jelent meg. Az egység-gondolat hitelességét lerontja azonban, hogy az új elnök a doktoranduszokat érintő közgyűlési procedúra idején nem tartózkodott a teremben, a kérdéssel kapcsolatban álláspontját nem fejtette ki. Véleményére abból lehet következtetni, hogy kilenc elnökségi tagjelölttel érkezett.

A kialakult patthelyzet lényege: A HÖÖK elnöksége nem veszi tudomásul a doktorandusz érdekképviselő önállósodását, de nem ismeri el a HÖÖK keretén belül működő, tényleges szakmai munkát folytató doktorandusz "platform" létjogosultságát sem. A november 11-ei fejlemények tükrében úgy tűnik, a HÖÖK vezetői az "egységes hallgatói mozgalom" kifejezést csak mint politikai jelszót használják aktuális személyi-szervezeti érdekek igazolására, a napi munka szintjén nem tűrik meg soraikban a doktoranduszok képviselőit.

A DOSZ álláspontja ugyanaz, mint ami 2000 tavaszán volt: a jogi háttér akkor lesz mindenki számára megnyugtató és a valós helyzetnek megfelelő, ha a felsőoktatásról szóló törvény kimondja, hogy a doktoranduszok érdekképviselői és szakmai közéletszervező testülete a DOSZ. Ezt a HÖÖK és a DOSZ együtt kell, hogy képviselje. Addig azonban, amíg a doktoranduszok hallgatói érdekeit a törvény szerint a HÖÖK képviseli, a doktoranduszok választott képviselőinek a HÖÖK elnökségében a helyük.

dr. Kapa Máttyás, dr. Gajda Tibor, dr. Princzinger Péter

SAJTÓKÖZLEMÉNY (HÖÖK)

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény módosítása a HÖÖK Közgyűlése számára olyan jogi helyzetet teremtett, amely alapján a HÖÖK hosszú évek óta először biztosíthatja Alapszabályának összhangját az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény rendelkezéseivel.

Alapszabályát a HÖÖK legfőbb döntéshozó szerve több mint kétharmados többséggel akként módosította, hogy az egységes hallgatói jog- és érdekképviselőt a felsőoktatási intézmények minden hallgatója és hallgatói csoportja - így a doktori képzésben résztvevők - számára is előjogok nélkül biztosítja. Ez a módosítás a hatályos felsőoktatásról szóló törvénnyel egyező módon rendelkezik a HÖÖK, mint sajátos jogállású társadalmi szervezet törvényes jogköréről.

Brasil Tropical

Oi para tudo! (Üdv mindenkinek!) Ebben a cikkben röviden szeretnénk beszámolni érdekes és tanulságos braziliai utazásunkról. Az igazat megvallva erről a témáról nem egy cikket, hanem legalább 3, azaz három, Szász Gábor nagyszerű kiadványaival megegyező méretű könyvet tudnánk írni, no meg kicsit lusták is vagyunk. (Erre a jó tulajdonságra nem csak egyetemi tanulmányaink során sikerült szert tenni, hanem ebben nagyon jó lecke volt a tanulmányút is.)

Szakmai részre nem nagyon szeretnénk kitérni, csak néhány rövid mondat erejéig. Egyikünk (Mészi) Braziliában, az ország fővárosában a helyi Közlekedésbiztonsági Intézetnél töltötte a gyakorlatot, ahol Inter-netes kutatásokat, elemzéseket végzett (már amikor dolgozott). Ezen felül szorgalmasan tanulmányozta a brazil közlekedés fejlettségét?? a helyi "bringák" formatervezését a mélyhűtött sörök viszkozitási mutatóit. Másikunk (Ufi) Assis városában egy magán főiskolán tanulmányozta hosszas e-mail írogatások közepette a Mercosol (ez a Dél-Amerikai EU) közlekedéspolitikáját, a brazil közlekedési hálózatot, a gyengébbik nem erősségeit és kereste az "ember legjobb barátja" ismeretségét (fentebb említett viszkozitási mutatók mérési eredményeinek igazolása után).

Fogadtatás: A repülőtéren a filmekből jól ismert nevünket feltüntető papírral a kézben vártak vendéglátóink. Mészi: – A városba befelé menet elbeszélgettünk a brazil közlekedés biztonságáról, miközben a mintegy 4 km útvonalon 3 különböző balesetnél próbáltuk meg helyszínelni a helyi rend őrei. Ufi: – Két órát vártam a fogadóbizottságra, majd 6 órát buszoztam Assis városába a végtelen pusztaságon keresztül.

Szállás: Fejedelmi. Mészi: – Első este megkérdeztem, hogy ugyan hová helyezzem el a hosszú utazásban ugyancsak megviselődött ruhadarabjaimat. A válasz az volt, hogy nyugodtan dobjam le a szoba közepére valami jól látható helyre, hogy másnap reggel cselédünk! Maria figyelő tekintetét ne kerülhesse el és megfelelő tisztításban részesíthesse. Ufi: – Egy másik Maria gondoskodó kezeinek köszönhetően nekem sem kellett törődni a kispolgári házimunkák időt rabló tevékenységeivel.

Kaja: Rizs, bab, Churrasco, ismeretlen eredetű gyümölcsök. Mészi: – Meg kell mondanom őszintén, hogy nagyon bejötték a brazil kaják. Nagyon változatosak az ízek, rengetegféle kaja van az asztalon, de minden áldott nap elmaradhatatlan a rizs és a bab. Én nagyon szeretem a leveseket és fel is tűnt a hiánya, ami enyhén letargikus hangulatba sodort. (Főleg másnap.) Eufórikus örömmel töltött el, amikor édesanyám által bekészített magyar túlélő-csomagocskám tartalmát megpillantva felfedeztem az Instant leveseket. Ekkora örömet szerintem Rejtő Jenő egyik kitűnő művének főhőse érezhetett a sivatagban amikor enyhén illatosított Dandy szájvizét megtalálta táskájában. Ufi: – A brazil "édesanyám" áldott főzőtudományának, a rizs és a bab "elhanyagolható" energiamennyiségének köszönhetően a repülőgép hazafelé 6 kilóval nehezebb volt. Ebből a mennyiségből 2 kiló a heti 2-3 alkalommal megtartott Churrasco partik érdeme volt.

Churrasco: – Én egy olyanfajta étel vagyok, amelyet a brazil, de ezek szerint már ezek a beles európai népek is nagyon kedvelnek. Hogy miből is állok? Húsból. Sok-sok húsból. Nyársakra vagyok feltűzdelve, ha marhárból vagyok és rácson csücsülök, ha csirkéből. Jól meg vagyok fűszerezve, leginkább sóval. Szeretem a

kerti partik hangulatát és nagyon-nagyon sok jéghideg sört kívánok.

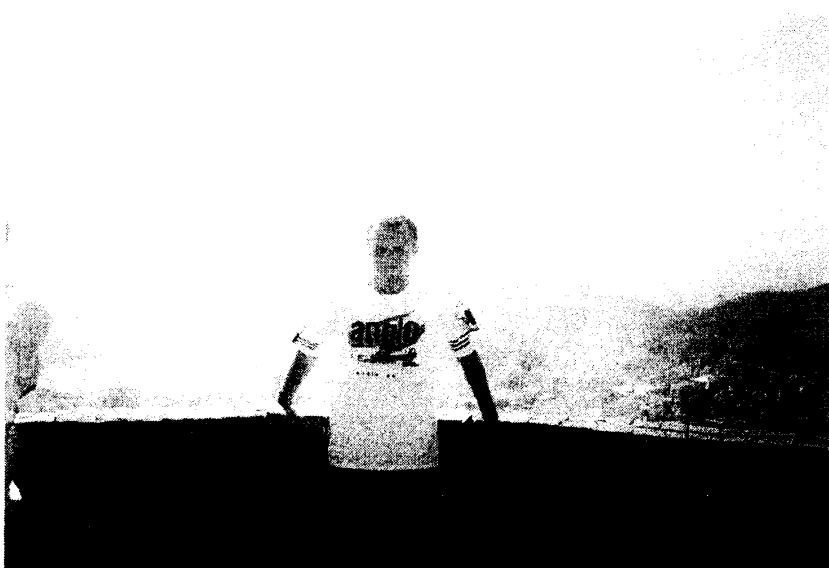
Pia: Sok, olcsó, jéghideg. **Mészi:** – Brazília a világ azon országa, melyben jónéhány gépjármű és annak vezetője közlekedik alkoholos üzemanyaggal! Az ország rendkívül gazdag az alkohol gyártásához szükséges nyersanyagokban és ezek a szorgalmas népek azt rendszerint fel is dolgozzák. Voltam olyan helyen, ahol mintegy 600!!! féle pinga (pálinka) közül lehetett választani. Az én kedvencem mindenesetre még mindig a sör maradt. **Ufi:** –

A fentebb említett pinga caipirinha koktélnak elkészített jeges üdítőital már az első pillanatban a szívembe lopta magát. Rendkívül jó tulajdonságai közé tartozott, hogy véralkoholszintem jelentős mértékű növekedése sem okozott különösebb hiányt pénztárcám tartalmában, köszönhetően 320 Ft-os literenkénti árának. Természetesen két héttel ezelőtt a Copacabanán 30-40 fokos melegben a –5 fokra hűtött Brahma és Skol sörök csúsztak legjobban.

Nők: Hhhmmmmmmmm-mmm-mmmm!!! **Mészi:** – Nem szeretnék szóismétlésbe bocsátkozni úgyhogy csak annyit mondok: húúúúúúú!

Nagyon szépek! A brazilok nagyon érdekes tulajdonságai közé tartozik, hogy bármilyen fontos üzleti vagy magánbeszélgetést képesek óránként minimum 10 percre megszakítani a környezetükben elhaladó, dolgozó stb. hölgyek bájai megvitatása céljából. A fő értékelési szempont a "popozuda" magyarul a popsi. Minél nagyobb és gömbölyűbb, annál jobb. **Ufi:** – Függetlenségemnek köszönhetően (M: Csak irigykedni tudok!) igen könnyen tudtam hosszabb rövidebb kapcsolatokat létesíteni. **Pl.:** Történt az vala az első héten a helyi KEK-en, hogy egy szép félvér leányzó, miután meggyőződött arról,

hogy kb. annyira tudok portugálul (Ja mer ottan portugálul beszélnek ám!), mint ő magyarul, kézzel-lábbal mutogatva meggyőződött arról, hogy nekem ma este feltétlen ajkammal kell illetnem az övét (mármint a lány ajkát). Másnap megtudtam, hogy Lucianának hívják. Történt az vala máskor Sao Paoloban, hogy a helyi VIII. ker-be betévedve az utat gyönyörű szép lányok szegélyezték csinos ruháikban, (közülük az első 10-et a helyszínen elvettem volna feleségül, ha lett volna ott egy pap) és erőteljesen invitáltak individuális műsoraikra a szórakoztatás ezen fajtájának fenntartott műintézményekbe. **Mészi+Ufi:** – Mindketten gyönyörű lányokat láttunk ebben az országban, de változatlanul meggyőződésünk, hogy a magyar lányok szépségének, bájának párja nincs a világon!! Ezt már az is bizonyítja, hogy hazajöttünk!

Mindezek végére összefoglalásképpen csak annyit szeretnék mondani, hogy valószínűleg nagyon kevés olyan helyet lehet találni a világban, ahol az emberek ennyire barátságosak és barátságosságuk mértéke fordítottan arányos pontosságukkal és munkatempójukkal. Szerencsésnek valljuk magunkat, hogy eljuthattunk ide és azt hiszem, ha bármikor adódna még egy ilyen lehetőség az életünkben, akkor azt gondolkodás nélkül megragadnánk. Köszönjük a lehetőséget! Muito obrigado IAESTE!!

Mészi&Ufi

“Balbál”

avagy, hogyan csináljunk még nagyobb hülyét magunkból (kemény feladat) egy cikk megírásával, mint amilyen hülyék valójában vagyunk

Előre bocsátanánk, hogy tiszteletben tartjuk mindenkinek azon jogát, hogy egy általa meglátogatott program kapcsán véleményt formáljon, legyen az a vélemény akár pozitív, akár negatív. Ugyanakkor fenntartjuk a jogot, hogy reagáljunk azokra a nyilvánvaló valótianságokra és baromságokra, amiket egy, a téKÖBkában megjelent cikkben olvashattunk.

A továbbiakban kiemelten közöljük a cikk állításait, (a teljes cikket közöljük, tehát nem “szövegösszefüggésből kiragadott” részekkel foglalkozunk), majd a részlettel kapcsolatban felmerült gondolatainkat.

Túl vagyok azon a bizonyoson, a Gólyabálon. Ez az esemény nem a dekirályvoltkárhogyvége kategóriába tartozik, hanem a naezisegynagyszarvolt-ba. Nekem legalábbis nincsenek igazán kedves emlékeim.

Idáig tart a szerző véleményformálása. Ezt tartjuk tiszteletben.

Már belépéskor feltűnt, hogy mennyire eltérő a társaság öltözete. Egyesek nagyestélyiben (most lányokra gondolok...). mások meg farmerben. Mindkettőt túlzásnak éreztem, de igazuk volt, mert a “megjelenés alkalomhoz illő öltözetben” fogalmába ez is beletartozik. És később rájöttem, hogy a legmegfelelőbb cucc egy kiskosztüm lett volna, a fiúknak meg mondjuk a farmer-ing párosítás. Tehát ott tartottam, hogy beléptem a terembe, és rosszul éreztem magam a bőrömben alul -, illetve túlöltözöttségem miatt.

A társaság öltözete valóban eltérő volt. Különbséget kell tennünk a fiúk és a lányok öltözéke között. Leszögezünk, hogy a farmer nem volt jellemző viselet a Gólyabálon, aki bejöhett farmerban, annak az öltözéke a nadrágja anyagán kívül nem volt kifogásolható. Ennyi idős emberek fejlettségére, véleményünk szerint, rábízható annak elbírálása, hogy az általa éppen viselt ruha az adott alkalomhoz passzol-e. Ennek ellenére több tíz embert elzavartak a rendezők öltözékük miatt. Tehát több tíz ember nem volt elég érett a bulihoz. A lányok öltözékéről: volt, aki slamos volt, volt, aki nem. Van, akinek jól áll a kiskosztüm, van, akinek nem áll jól a nagyestélyi, de az alkalomhoz mindkettő illik. Az

illető hölgy izlését nem tisztünk elbírálni. A szerző izlését dicséri viszont, hogy megfelelőnek tartja egy farmer-ing szerelésű srác és egy kiskosztümes hölgy párosítását. Kikíváncozik belőlünk a kérdés: a szerző nem tudta eldönteni, hogy alul- vagy túlöltözött-e? Segíthetünk neki, ha esetleg megmutatkozunk előttünk a rendezvény napján viselt öltözetben...

Aztán azt is észrevettem (igen nehéz volt), hogy milyen kevesen vannak azon a hatalmas helyen. Túl sok volt a terem, nagyon szét volt szóródva a társaság. Ez egy elsős számára kifejezetten kellemetlen tud lenni.

Dolgozunk rajta, hogy a Kertészeti Egyetem Központi Épületét arányosan kicsinyítsük, de sajnos ennek bizonyos törvényi és technikai feltételeit még – az ellenzék magatartása miatt – nem tudták számunkra biztosítani. Addig is arra szeretnénk megoldást találni, hogy – akár falbontás árán is – a termék számát csökkentsük legalább. Számunkra ezen felül furcsa, hogy a világváros Budapesten tanuló egyetemista bután érzi magát egy kb. 5-600 négyzetméternyi épületben. Javaslatunk, hogy

legközelebb a belépő mellé mellékeljenek térképet a szerzőhöz hasonlóan elesett gólyák számára. A résztvevők számát előre megbecsülni maximális pontossággal képes cikkíró mindenképpen hasznos lesz a következő évi Gólyabál helyszínének kiválasztásakor. Ennek érdekében hajlandók vagyunk a KeK-vel fennálló mintegy ötéves kapcsolatunkat is felrúgni, természetesen a velejáró kedvezményekkel együtt. De hát mi ez a "tapasztalt", elsőéves manager-hallgatónak, aki majd "megmanageli" a rendezvényt úgy, hogy akár a Parlamentet is kibérelhetjük.

Csak álltam ott hülyén, aztán csak járkáltam fel-alá (ezt is hülyén...).

No comment.

Nem találtam senkit, nem találtam egyetlen szervezőt sem, akitől megkérdezhettem volna, hogy mi is a pontos esti program. Azaz most nem mondtam igazat, mert kb. háromnegyed óra elteltével ráakadtam egy emberkére, akinek valami szervező felirat volt a táblácskáján. Csakhogy kérdéseimre nemtomkérdzdmegxyt volt a válasz. Vagyis rohadtul nem érdekelt senkit, hogy én nem találom a helyem, nem tudom, mikor rohanjak a nagyterembe, mert nem kihagyható esemény következik.

Ha kettő forinttal drágul a kenyér, akkor egyenesen a Gazdasági Minisztériumba vezet utunk, esetleg a miniszterelnökhöz, és ha nem sietnek elénk, akkor epés cikket írunk a Népszabadságba. Eltekintve a szervező és a rendező fogalma között tatóngó szakadéktól, jövőre, ha a szerző előre bejelenti igényét, külön szervezőt delegálunk mellé. A rendezőket egyébként a TTK Hallgatói Képviselőlete biztosította, stílusuk kifogásolása náluk ejthető meg. Csak a bejáratnál volt kb. öt rendező, és ha valaki megállt egy helyben, kb. kétpercenként suhant el előtte egy. Igaz, a WC-be nem állomásoztattak rendezőt állandóan, és a Halászbástyán sem sétált egy sem, az esetleg arra tévedt, hülyén mászkáló delikvenssek kíségetése céljából, de majd jövőre...

Három dolgot tudunk elképzelni, ha valaki a rendelkezésre álló eszközökből nem tudta kiolvasni a pontos programot (ami a csúszásokkal együtt is azért megbízható vázat szolgáltatott):

– Az illető nem tud olvasni. Ez esetben már a felvételi szűrőjén fennakadt volna, legalábbis nehezen magyarázható az a vágya, hogy diplomát szerezzen. Bár ahogy az ember korunk suhi-jogging "managereit" elnézi...

– Az illető nem képes olvasni. Azaz az alkoholos befolyásoltságnak már eljutott egy olyan szintjére, amelyen az írásjelek pontos azonosítása szinte a lehetetlennel ér fel. Persze ennek tartósnak kell lennie, mert másképp hogy kerülhette el a figyelmét a plakáton, a belépőn és az általa megtisztelt újságban egymástól eltérő időpontban megjelenített program.

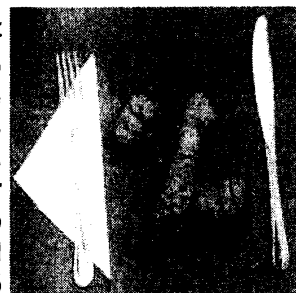
– Nem volt belépője, a rendezvényt megelőzően nem volt az utcán, és a tÉKÖBkát akkor olvasta először, amikor írt bele. Ekkor kérjük, hogy 1200 forintot szíveskedjen befizetni a közeli jövőben.

Amúgy valóban rohadtul nem érdekelt senkit, hogy a szerző nem találja a helyét, a Gólyabál ugyanis nem ovibuli.

Aztán bementem a nagyterembe, hátha van ott valami nagy só, csak én nem vettem észre. Volt: mindenki állt és bámult kifelé a fejéből. Aztán jött a "gólyalötty" felhőrpintése. Egész finom volt, csak nem volt meg a hangulata. Csak beálltunk a sorba, és kaptuk a lét, majd kiálltunk a sorból, és megittuk a lét. Ennyi. Igaz, lehet, hogy nekem vannak nagy elvárásaim, de legalább valami ihatatlan, bűdös, nyúlós folyadékemű lett volna, vagy bármi ötletes...

Tehát a szerző kihagyta a gólyák által kemény munkával előkészített műsort, és rögtön a szeszre ment rá. Egy tisztavatáson is csak áll az ember, és bámul kifelé a fejéből, nem ül le kártyázni, esetleg nyúlós turhát vedelni, bár nem szeretnénk a mi kis szerény bálunkat a tisztavatáshoz hasonlítani. Az előrelátó manager-jelöltünk nyilván nem képes felmérni, mi történt volna az általa hön áhitott nyúlós cuccal a kiszolgálását követő percekben, amikor a folyadék köbméterszámba ömlött volna arra a padlóra, amin majd később mások még szórakozni szerettek volna. A szerzőnek javasoljuk: ha majd valaha elveti jósora a Hiltonba, a finom bélszín helyett érdekesen görbülő sakálszart igényeljen, az igény szintjéhez az talán jobban illik.

Szóval a piálást követte az eskütétel. Hmm, mit mondjak: alig volt valaki a teremben, azok sem álltak előre, hogy esküdjének (valószínűleg azért, mert kevesen voltak – ördögi kör?..).

Hát már mindenről a szervezők tehetnek?

Itt is lehettek volna ötletesebbek, mondjuk valami formáció felvételére kötelezheték volna a gólyákat, vagy a szervezők is beöltözhetek volna valami poénos szerkőbe. Persze ezek csak légből kapott ötletek.

A mondat első felében írt ötletet személy szerint őszintén jó ötletnek tartjuk, várjuk a hasonlókat. Ez csak a mondat első felére vonatkozik. A szervezők poénos öltözékben való megjelenéséről csak annyit: a szervezők egy része ebben a poénos öltözetben felugrik az állófogadásra, ahol köszönti a megjelent szponzorokat, akik jelentős összeget áldoztak a bohócruhás társaság által szervezett rakás fosnak a létrejöttéért. A másik rész pedig, miután a bejáratnál a szerzőt útba igazította, sitty-sutty átöltözik a saját poénosába, majd fogadja a fellépő művészeket. Gyerekek: ez nem Jónás Rita hétvégi műsora volt!

Folytatván az élménybeszámolót, most az jön, hogy kimentem inni kicsit, hátha úgy jobban tudom élvezni ezt a fergeteges bulit. Meg körülnézve is azt láttam, hogy azok érzik magukat a legjobban (jól?), akik kicsit engedtek az alkohol csábításának. Tehát elindultam, hogy igyak egyet, és mikor meghallottam a fizetendő összeg nagyságát, úgy döntöttem, egyelőre elég lesz az a kis ital a kezemben. Lehet, hogy csak én vagyok lemaradva az árak tekintetében, de ezt nem tartom valószínűnek.

A szervezés és a tagság részegsége között mi nem vonnánk párhuzamot. Az árak nem múlták felül egy átlagos diszkó árszínvonalát, bár ott még nem láttunk fellépni élőben egyszerre két együttest. Persze a jó kis otthoni kézdobálóhoz szokott vendégnek meglepő lehet bármilyen ár...

Tehát elindultam a zene után. Back II Black ment. Azt hiszem kifejező volt, hogy két srác beállt a táncoló "tömegbe", és kifejezte véleményét a zenével kapcsolatban: kezeiket felemelték a magasba, ritmusra mozgatták – épp csak a középső ujjukat felmelve tették mindezt. (...) Charlie esetében is voltak kifejező beszélgetések sms formájában. (Charlie, aluggyá kislemez, mennyé haza).

A fellépők rajta voltak a plakáton, ha valakinek nem tetszettek, nem volt muszáj eljönni. Persze a szerző nem olvasta a plakátokat és a belépőjegyet is csak méla undorral gyűrte zsebre, egyetlen pillantást sem vetve rá. Mindenkinek lehet véleménye mindenről, ezt természetesen itt is tiszteletben tartjuk. Azonban örülünk, hogy a szerző szellemi-lelki társakra lelt a "tömegben".

Következett a táncverseny. Ez egy külön sztori lenne, de most csak a lényegét mondom. Imádok táncolni, ezért szerettem volna benevezni. Nem sikerült. Ezek után úgy gondoltam, beérem a versenyzők csodálásával. Hát, ami engem illet, én észre sem vettem, hogy elkezdődött. Sebaj, aztán már rájöttem, hogy van, csak nem találtam a táncosokat. Se színpad, se elkülönítés, se semmi. Ezek után hogy szavazzak. (Végül a kedvenc számom a hét szerint szavaztunk...)

Miközben a szerző hülyén járkált, két alkohol-input között időnként kétségbeesetten berohant a terembe történésre vadászva, nem vette észre a táncverseny kezdetét. Felettébb sajnáljuk. Ha a táncosok helyet kapnak a színpadon, nem fértek volna el a fellépők. Az elkülönítésre hatásos lett volna egy ketrec, de a résztvevők nehezményezték volna. Ezek után, hogy szavazzon a szerző?

Jól... Például országgyűlési választások idején, hülyén járkáljon be egy szavazóhelyiségbe, és miután nem látta a plakátokat, nem nézte a tévét, nem olvasta az újságokat, fogja magát és ikszelje be a hetediket. Reméljük nincs több ilyen barom az országban.

Mert ugye az épület tele volt a szavazást hirdető pannonos plakátokkal. Hát igen. Jut eszembe – pannon. Hát nem semmi, hogy merre megy a világ. Eladtuk magunkat.

Mocskos egy világ ez... Menjünk Prágába kirakatot zúzni a globalizáció ellen! Ha majd a szerző véletlenül végzett manager lesz, kívánjuk, hogy felfogása ne változzon a mostanihoz képest. Ő biztos képes lesz egy Gólyabált támogatók nélkül megszervezni, több ezer embert becsábítani 7-8000 forintos belépő fejében és rávenni őket, hogy igyanak egy-két kétezer forintos Unicumot a büfében. Továbbá hajlandó meggyőzni több élsportolót arról, hogy havi tizenöt nettóért dolgozza halálra magát, és képviselje hazánkat. Esetleg olyan támogatókat képes szerezni, akik szponzorálnak ugyan, de a promóciótól viszolyognak.

Igen, eladtuk magunkat...

Szörnyű megalázónak tartom, hogy nem tud a BME minden egyes Gólyabálja egyedi, különleges lenni. Nem érezhetem talán, hogy menedzser vagyok, és nem építész, vagy infós, de mondhattam volna bármit.

Csak pont ezt a kettőt ne...! A fent említett két rendezvényen egyikén sem volt jelen a Pannon, ezek az események egész más jellegűek is voltak. A szerző pedig ne érezze nyugodtan azt, hogy menedzser, hiszen remélhetőleg soha nem lesz az.

Egy a lényeg: minden bál ugyanolyan "pannonos" hangulatú (vagyis nem hangulatú).

Igen, persze, mert mint az köztudott, minden fellépőt, minden műsorszámot a Pannon GSM Rt. szervez kis hazánk minden gólyabájljára.

Összefoglalva annyit tudok mondani, hogy az egész szervezetlen, ötletelen, lapos esti program volt, és nem a híres, hangulatos, eseménydús gólyaavató.

Összefoglalva: sok ilyen széles látókörrel, és mély rálátással rendelkező managerre van igenis szükség ebben az országban, ők fogják vezetni cégeinket, és döntenek ránk a nagy dellát. Reméljük, hogy a többi menedzserhallgató nem azonosul egyetlen, valószínűleg hamvas életkorából adódóan tapasztalatlan társával, és leszögeznék, hogy őket nem is szerettük volna bántani.

Az eredeti cikk írója: claire

A téKÖBká szerkesztősége nem írt a cikkhez semmilyen, a szerző véleményével való azonosulást kizáró záradékot, tehát feltételezzük, hogy egyetért a tartalommal. Ez nagyon veszélyes üzenetet hordoz annak fényében, hogy a két Kar is szervező fél volt. A lapban egyébként megjelent még egy hasonló hangvételi cikk is, szintén claire "tollából". Viszont nem láttunk egyetlen objektív, valós tényeket tartalmazó, hazugságokat mellőző, a Gólyabállal foglalkozó cikket sem.

Csanádi Péter (csanpety@bgk.bme.hu)
Hoffmann Róbert (hofi@bgk.bme.hu)

Aradi Szilárd és Szilágyi Botond főszervezők nem kívánják kommentálni claire "cikkét".

Várjuk a téKÖBká szerkesztőinek erre vonatkozó észrevételeit, és természetesen annak helyet biztosítunk a KÖZHÍR hasábjain.

Bacskai István főszerkesztő

Obstruction

Megjelent egy cd, egy cd amelynek létrejöttében nagy szerepe van egyik szobatársamnak (Gege). Nem is rossz ez a zene, mármint azoknak, akik nem csak a mostanában divatos gagyi „töc-töc” zene iránt érdeklődnek. Gondoltam készíték velük egy riportot, hogy Ti is megismerhessétek egy talán rövid időn belül országosan is ismertté váló együttes eddig befutott életútját.

Az Obstruction 1995 nyár végén alakult. Először csak azért álltunk össze, mert a gimnáziumba, ahová a Gegével jártam éppen választások voltak esedékesek harmadik éven és a műsorba kellett egy zenekar. Egy-két hónapig még dobosunk sem volt. A zenekar kezdő felállása szinte ugyanaz volt, mint a mai (csak a Peti nem dobolt még nálunk). Nagyjából mindenki ugyanazokat a zenéket szerette (Ossian, Pokolgép). A gondot csak az okozta, hogy képtelenek voltunk ilyen számokat eljátszani, mivel szinte teljesen nulla zenei tudással indultunk. Úgyhogy kezdetben a lehető legprimitívabb zenéket játszottuk. Megalakulás után rögtön másfél hónappal már össze is jött az első koncertünk, akkor még nevünk sem volt. Hangtechnikus sem volt, viszont két kitűnően képzett vilanszerelő megoldotta, hogy kegyetlenül rosszul szóljunk. Ennek ellenére rendkívül lelkes tömeg gyűlt össze, de egy idő után őket is zavarni kezdte, hogy az énekből semmit sem lehet hallani. Aztán vajahol az ötödik szám környékén bejött az igazgatóhelyettes (ez egy szakközepes buli volt egy művelődési házban) és mindenféle előzetes jelzés nélkül lekevert minket. Állítólag trágár szövegeket énekeltünk! A 95-ös évben ezen kívül még egy je-

lentős bulink volt, az A-klubban. Addigra már sikerült Ossian számokat is megtanulni. Sőt, már volt egy borzasztó rossz saját számunk is (első demófelvételen még hallható).

Az 1996-os év első fele kegyetlen mennyiségű próbából és gyakorlásból állt azért, hogy végre olyan zenét tudjunk játszani, amit szeretünk. Rendszeresen megesett, hogy este 7-től éjjel 2-ig folyamatosan próbáltunk. Akkori dobosunk Ladocsi Attila nem éppen a Heavy Metal zenéket kedvelte,

úgyhogy ez kicsit nehezítette a munkánkat. Ennek ellenére írtunk akkoriban is néhány számot, bár ezek közül mi magunk is csak néhányra emlékszünk. Ekkor születtek például a Betonváros és a Háborúk századában dalok. Ezek persze az óta némi átalakításon estek keresztül. Akkori dobosunk május környékén kiszállt a zenekarból. Úgyhogy nekiálltunk dobost keresni, ami olyannyira nehéz dolognak bizonyult, hogy több mint egy évig tartott mire megtaláltuk azt a dobost, aki azóta is velünk játszik. Átmeneti megoldásként,

hogy azért a próbák ne maradjanak el Kokó szokott a dobok mögül énekelni. De ez a fajta felállás nem igazán volt alkalmas továbblépésre. Egy idő után borzasztóan elegünk lett a helyzetből és megkértük Világi Zolit a mosonmagyaróvári Black Secret zenekar dobosát, hogy segítsen ki bennünket, amíg nem találunk valakit. Legnagyobb meglepetésünkre vállalta a dolgot. Végre lehetett koncertezni, új számokat írni. Azóta is az egyik legemlékezetesebb koncertünket játszottuk a győri PSVMK-ban '97 elején Zolival. Még ott volt a Demonlord és a Black Secret is. Elég sok saját számunk gyűlt össze, úgyhogy április környékén felvettünk egy demót Háborúk századában '97 címmel. Az egész egy délután alatt készült teljesen élőben. Úgyhogy meglehetősen rossz hangzása van, de zenei hibák is akadnak rajta bőven. Mikor elkészültünk még nagyon okosan kitaláltunk, hogy vokálokak kellene felénekelni rá, természetesen teljesen házilag. Ennek két előnye volt. Először is egy új volkálsszólam mellé még hat tonna zajt is sikerült becsempésznünk a felvétele, másodsor pedig ez volt az eddigi leghatékonyabb "stúdiómunkánk", több tucatszor kellett újra énekelni részeket, mert valaki folyton elröhögte magát közben, utána meg láncreakciószerűen a többiek is. A demó nyár eleje felé jelent meg, csak itt Győrben volt kapható koncerteken. Érthetően nem voltunk megelégedve a minőségével, úgyhogy egész nyáron új számokat írtunk és október végén újabb demóba kezdünk.

Ezúttal már egy többsávos stúdiófelvételtől volt szó Pesten. 28 óra stúdióidő alatt végeztünk körülbelül 40 perc anyaggal. Közben Zoli beszállt dobolni a Demonlordba is. Úgyhogy egyszerre 3 zenekar már kicsit soknak bizonyult. Megegyeztünk vele, hogy szép fokozatosan kiszáll az Obstructionból. Nem járt ki próbákra, de amíg nem találtunk új dobost kisegített koncerteken. Az Utolsó Ítélet demón ugyan még ő dobolt, de már ez egész nyár azzal telt, hogy új dobost találjunk és az se volt biztos, hogy elvállalja a demófelvételt. Az I. Halloween Night-ra már beszállt a zenekarba Knausz Péter dobos, aki azóta is velünk dolgozik. Egészen '98-ig nem volt könnyű dolgunk az állandó doboscserék miatt, ráadásul akkoriban a műfaj sem volt olyan népszerű, mint ma. Nem igazán írtunk új számokat, a régi nóták közül nyomtunk néhányat és többnyire feldolgozásokat a koncerteken. Néhány tehetségkutatón is játszottunk, ahol nem igazán díjazták azt a fajta hagyományos Heavy Metalt, amit mi játszunk. Az addigi legjobb koncertünk a II. Halloween Night volt, ahol az újjáalakult Ossian előtt játszottunk. Hatalmas teltházas koncert volt. Némi koncertezés után úgy döntöttünk, hogy felvesszünk egy újabb demót. Tavasszal készült el a Háborúk századában '99 demó. Ez címben azonos a '97-es demóval, sőt szerepelnek rajta ugyanolyan számok is, de fényekkel jobban kidolgozva és jobb hangzással. Összesen három régi számunkat vettük fel újra. És még próbáltunk némileg

javítani három Utolsó Ítéletes szám hangzásán is. Így készült el egy összesen hat számos demó.

Mindenképp fontosnak tartottuk, hogy mielőtt nekiállunk az új számokat megírni és felvenni az első lemezt, legyen egy olyan demó, amelyen normális hangzással szerepelnek az addigi kedvenc számaink. A három újra rögzített szám nem csak hangzásban jobb, hanem ezeket már a mostani dobosunk játsza. A két legjobb koncert '99-ben a III. Halloween Night volt, amin a rekordmenyiségű technikai baki, katasztrófális hangzás sem tudta elrontani a hangulatot. Én a legjobb egy órának tartom azt az időt, amikor Kalapács Józsvival és Rudán Joe-val nyomhattuk azokat a Pokolgép számokat, amelyek legnagyobb zenei hatással voltak ránk. A demó felvétele óta folyamatosan az új számokon dolgoztunk és mostanra eljutottunk oda, hogy a kezetekben tarthatjátok az első Obstruction albumot. Ezen természetesen teljesen új nóták szerepelnek, kivéve egy régi számunkat, a Vámpírok éjszakája címűt. Az új számaink közül egyet-egyet néhány koncerten már játszottunk, így ezek némelyikötöknek biztos ismerősen fognak csengetni. Az albumot a szolnoki Denevér Stúdióban Cserfalvi "Töfi" Zoltán segítségével készítettük, akinek ez úton is mindent köszönünk. Bízunk benne, hogy ezzel az anyaggal nem okoztunk csalódást senkinek.

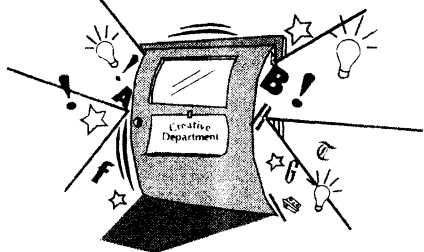
Lacy

www.extra.hu/obstruction

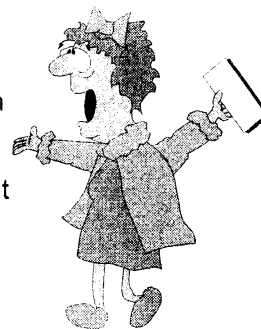
Néhány szám elérhető az <ftp://szilu.bgk.bme.hu/pub> címen, illetve megvásárolható CD-n és kazettán a Baross kolesz 35-ös szobájában, valamint a kiemelt lemezboltokban.

Mese, mely egyetemen kelteztetett

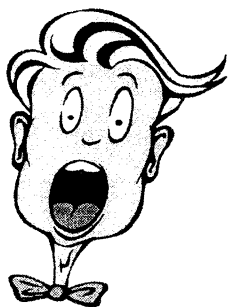
Ne remegj keseregve, nem eszperente nyelven keletkezett eme egyetemen megedett meskete, mely engem elmerengete.

Történt egyszer, hogy G. tanszék arra vetemedett, hogy Gt. tárgyából zh-t írasson. No, hát eddig nincs is ebben semmi meglepő, hiszen ilyesmi mindenkivel megedik (ti. hogy zh-t kell írnia) hosszabb-rövidebb egyetemi pályafutása alatt. Nem is vette ezt zokon a H. hallgatóság, meg is jelent annak rendje és módja szerint a kihirdetett helyszínen a kihirdetett időpontban. A fent

említett tanszék oktatói is tették dolgukat, összeállították a furmányos kérdéseket és megbízták Ny. egyetemi oktatót, hogy felügyeljen a H. hallgatóságra a zh írása alatt (no persze csak merő megszokásból, hiszen a H. hallgatóság minden felügyelet nélkül is mindig tudja dolgát zh írása alatt). Ny. egyetemi oktató szintén tudván a dolgát megjelent a kihirdetett helyen a kihirdetett időben, teljesen korrektül. Eddig még teljesen szokványos a történet – mondhatná bárki. Igen ám, de az St. terem (a kihirdetett helyszín) az oktató megjelentekor (a kihirdetett időpontban) zárva vala mechanikai kényszerek által. Semmi gond, gondolta Ny. egyetemi oktató, hiszen ott volt T. takarítónő/teremgondnok, (mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa, de nem tudom a pontos titulását), majd ő, sőt, Ő kinyitja a H. hallgatóságnak az ajtót, amely gátat vetett a H. hallgatóság vágyának, azaz hogy zh-t írjon. (Na, jó, ez nem igaz, de ha má' egyszer elmegy zh-t írni, akkó' legyen má' zh...) Ebben a feszültséggel terhelt pillanatban (ti. ki, ki mellé és melyik sorba üljön, no persze csak és kizárólag a személyes aura pozitív kisugárzásában bízva) azonban T. takarítónő/teremgondnok (mea culpa stb.) közölte Ny. egyetemi oktatóval, hogy bizony ő, sőt, Ő nem. Azaz, nem nyitja ki az ajtót. Ny. egyetemi oktató és a H. hallgatóság eléggé el nem ítélt módon meglepődött. Ny. egyetemi oktató további faggatózására T. takarítónő/teremgondnok (mea culpa stb.) közölte Ny. egyetemi oktatóval, hogy ha elmegy az E épület portájára, akkor ott felveheti a kulcsot, de ő, sőt, Ő bizony ki nem nyitja az ajtót. Ny. egyetemi oktató – elismerve legyőzetését T. takarítónő/teremgondnok (mea culpa stb.) által – elment a fent nevezett épület portájára és magához vette a casus bellit, az St. terem kulcsát, majd kinyitva az ajtót, lehetőséget teremtett a H. hallgatóságnak a hön áhított zh (na, jó ez sem igaz) megírására. Ettől kezdve a dolgok

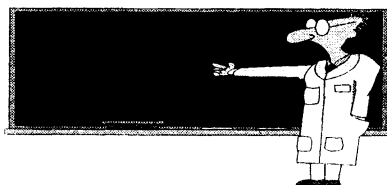
haladtak a jól megszokott és mindenki által ismert menetrend szerint. Szükségesnek tartom itt megjegyezni, hogy T. takarítónő/teremgondnok (mea culpa stb.) a munkáját végezte, amikor a fenti eset történt. Így minden észrevétel nem a személyének, hanem a helyzetnek szól, amelynek senki nem volt irányítója, csak résztvevője.

Tanulság: néha érdemes bemenni az egyetemre, sőt, néha érdemes elmenni zh-t is írni, hiszen amint a fenti eset mutatja, néha kiderülnek a valódi (!!!) erőviszonyok is.

Azaz: az ősi tudatalatti, a közös tudattalan legmeghatározóbb, mindenek mélyén meghúzódó axiómája nem a szexualitás, ahogy azt Freud óta hiszi az emberiség, hanem a következő: az igazgatóhoz a titkárnőn keresztül, bármely épületbe pedig a portáson keresztül vezet az út.

KuBa

Vidéki Kolbász

Néhanapján, mikor nagyszüleimhez menvén, vidéki nagyvárosunk felé zötyögtet a Volánbusz, illetlen, de roppant mód kedves időtöltésem, meg-unván a táj egyhangúságának bámulását, félig lehunytt ábrándos szemmel hallgatni útitársaim mély életfilozófiában bővelkedő beszélgetéseit. Én igazi városi ember vagyok, és szívből tisztellem a vidék dolgos hétköznapi emberét, ha azonban egy elfülett beszélgetésben azt hallok valakitől, hogy csak a vidéki kolbász az igazán jó... hát..., ha tehetném, gúnyos kacagással tölteném be, a száguldó sárga paripa monoton zajú utasterét.

Kolbászkedvelő ember lévén, általános nézetem ugyanis, hogy a kolbász minősége korántsem függ annyira a készítő lakhelyétől, mint attól, hogy mit tesz bele az illető, és azt a mit, milyen elhivatottsággal gyömszőli egygyé.

Mint már említettem, városi ember vagyok, de szeretem a vidéket. Ha utazom, már Kelenföldnél kinézek az ablakon, legelésző gulyát keresgélve. De mélységesen megvetek minden előítéletet, így azt is, amely szerint Boriska néni Lacházán sokkal jobb kolbászt tud csinálni, mint a fővárosi – immár évek óta jól működő, helyel-közzel privatizált – Húsipar.

Álljon itt példának Mariska néném esete, aki nemrégiben kapott három kiló vidéki kolbászt Soponyamezőről.

– Ez aztán a kolbász! – mondta a férje Zsiga, miközben a csomagot bontogatta – ebben aztán lesz minden, ami beleváló! És könny szökött a szemébe, sav pedig a gyomrába. Hanem aztán, amikor napfényre került a kolbász! Vastag volt, mint a hurka, olyan apróra volt darálva a bele, mint a fűrészpor, de ez még semmi. Úgy meg volt füstölve, hogy füstszag borította el az egész házat, s a házmaster kéménytűzet gyanítva, már a tűzoltókat akarta hívni.

Mariska néni levágott egy darabot és megkóstolta.

– Nem soponyai kolbász ez, te Zsiga! – mondta, és kiköpte a falatot. (Pedig az volt, csak rossz, mint a bűn.)

A néni azonnal felhívta telefonon Mihályékat, az unokaöccsét.

– Misi – mondta –, kaptam kolbászt Soponyáról, de nekem sok. Ha akarod, egy részét átadnám neked.

Misi szeme felragyogott. Vidéki Kolbász! Tüzzől-pattant, tősgyökeres, kisüstönfőtt, soponyai „gyesznökolbász”! Hálálkodott is.

– Mennyit kaphatok belőle? – kérdezte reszkető hangon, mert az emésztőnedvei máris dörömböltek a gyomorfalán.

– Két kiló kilencven deka az egyik része, azt neked adom, negyven forint kilója.

Este már Mihálynál büzlött a kolbász. Jutka, a felesége megkóstolta, aztán telefonált Tercsinek, az unoka-húgának.

– Tercsikém, kolbászt kaptam Soponyáról.

Síkitás. Mennyit kaphatok? Két kiló nyolcvanat. Azonnal futárt küldök érte, száztizenkét forinttal.

Negyednapra, amikor a kolbász Károly bácsiékhöz került, már csak nyolcvan deka volt.

A többi apránként lekóstolták róla az átutazó állomásokon. Károly bácsinak már csak harminckét forintja úszott benne.

– Egyefene – mondta, amikor megkóstolta s kiköpte –, nem érdemes tovább üzérkedni vele.

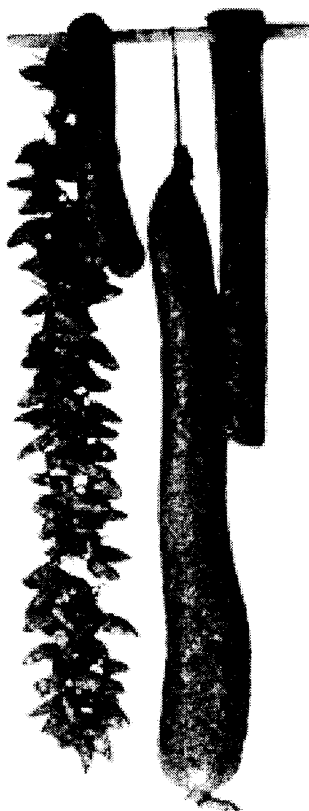
Befejezhetném a történetet úgy, hogy Károly bácsi odaajándékozta a kolbászt Mariska néninek. Igazságos volna a dolog, de nem volna igaz.

A hetven deka soponyai ugyanis ott száradt el a Károlyék kamrájában, a rúdon, két szál remek KÖZÉRT-kolbász vígasztalta jobbról-balról szomorú hervadásban.

Mindebből pedig nem az a tanulság, hogy a vidéki kolbász nem jó. A tanulság az, hogy nem az a fontos, honnan jön valaki, hanem az, hogy mi van benne.

Még akkor is, ha csak kolbász az illető.

Marci

Dsida Jenő:

Tíz parancsolat
– Török –

I.
Én vagyok a Te távoli
tarsad és örökös barátod,
kinek kezét sose fogod meg
az igazi arcát sose látod.
Én is, mint te, egyazon úton
járok szüntelen körbe-körbe
s éjszakánként ugyanúgy nézek
önmagamba, e furcsa,
görbe, törött és fátyolos tükörbe.
De nem szabad velem törődnöd,
legfeljebb ints egy lenge búcsút
felém, ha más tájakra visz
ez a vidám és néha bús út,
mely annyi felé kanyarog,
mert száználmasan gyöngö, gyatra
vadász, ki másra is figyel,
mint az üldözött drága vadra:
célod, hogy rálelj önmagadra.

II.
Nevem hiába ne vegyed:
ha hallottad is egyszer-kétszer,
hullasd ki emlékezetedből,
mert hamis kincs az, talmi
ékszer,
mely meddön, hivalkodva csillog
s kevés örömet szerez annak,
ki csillogásába merül,
mert hiszen csillagok is vannak,
sőt üstökösök is rohannak,
e mély, komorló éjszakában.
Virág vagyok a zordon, ében-
fekete idő belsejében,
fekete álmok erdejében
virág, csak egy a milliom közt,
százezer álomból egy álom,
melynek értelmét nem találod,
melynek értelmét nem találom, –
jaj, életem és jaj, halálom.

III.
(Hiányzik)

IV.
Tiszteld az izzó szenvedést,
mely mindünket tisztára éget,
tiszteld a jóság glóriáját,
tiszteld a békés bölcsességet,
tiszteld a mártír szenteket,

Dsida Jenő

a gyermeket, jámbor parasztot
és minden prófétát, aki
a sziklából vizet fakasztott,
habzó szépséget és malasztot,
tiszteld a költőket, akik
veled vannak bármerre mennél
s több életet adnak ember-
életednél.
Hajts főt az írások előtt,
melyek sárgultan szakadoznak
s az ősi márvány előtt,
melyek lassanként repedeznek,
odon kertekben porladoznak.

V.
(Hiányzik)

VI.
Addig nézz csurdé angyalokra
és addig nyalj szerelmi mézet,
amíg fekete fátyolával
be nem borít a bal enyészet,
örülj, örülj az ifjúságnak,
örülj, örülj az ifjú nőnek,
akinek csókjai nyomán
minden friss sarjak újra nőnek,
mint fű nyomán a friss esőnek, –
úgy zeng a szerelem szava,
mintha ezüst csengettyűt rázna, –
ki szeret, sohasem gonosz,
ki szívből csókol, nem parázna.
(De jól ügyelj: ha bűnnek nézed,

bűn is az, amire törekszel, –
ha gonoszt vélsz tudni arról,
hogy asszony karjaiban fekszel,
bizony gonoszt is cselekszel.)

VII.
(Hiányzik)

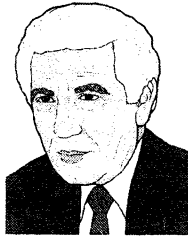
VIII.
Az igazság öre legyen
benned mindig az égi szellem,
hamis tanúságot ne szólj,
fiam, soha önmagad ellen;
ne hazudozzál önmagadnak,
tudd meg, ki vagy és mire vágyol
ha utad szólít, ne marasszon
fiam, dunna és renyhe lágy toll:
keményen indulj a renyhe ágyból
s indulj a bátrak mosolyával,
zengő lélekkel, zsenge testtel,
mint aki mindent megmutat
s magában semmi bűnt se restell,
lépteit ingovány fölött is
titkos isten hatalma óvja –
kinek van ugyan sok-sok bűne,
gyarló egész emberi...
[olvashatatlan]
de mégsincs rejtteni-valója.

IX.
(Hiányzik)

X
Felebarátod ökre, háza
után kívánságod ne legyen:
ilyen szegénységekre vágnai
nagy szegénység és csúnya
szégyen.
Orrodba édes illatot gyűjts,
szívedbe békét és mosolygást,
szemedbe fényt, hogy az utolsó
napon is tudj örülni folyvást s
ekképpen szólj csak és ne mondj
mást:
köszönöm, hogy tápláltatok,
hús, alma, búza, lencse, borsó!
Amint jó volt hozzám a bölcső,
tudom, hogy jó lesz a koporsó.
Ki most lefekszik, nem kívánta,
hogy földje legyen, háza, ökre,
de amit látott, gyönyörű volt
és véle maradt mindörökre.
És övé maradt mindörökre.

30. heti névnapok

Talán kifogytam a tintából,
 hogy verset nem íram Kingáról?
 Nem voltam rímeket hímező,
 s nem lett felköszöntve Kincső.
 E héten még nem született friss strófa,
 de most vidáman nézhetek Kristófra,
 Mert a körben itt van Jakab,
 ki köszöntőt szépet, ma kap.
 S az emelkedhet koszorús rangra,
 aki rímre rímmel felel, mint Anna.
 De hol keresse strófáját Olga,
 nem kapni azt sarki boltba.
 A művészetek völgye persze Kapolcs!
 De máshol is rímelhet Szabolcs.
 A rímeket már nagyon várja,
 miközben takarít Márta.
 S miért kergeti őt Flóra?
 Szüksége van egy kis klórra.
 A sorok tisztítása várja Xéniát,
 több versszakot sikerült nézni át.
 Neki hexameter jut itt,
 szavalhat is kedves Judit.
 Sokkal jobb ez, mint egy kaszinó,
 boldog névnapot Anikó!

31. heti névnapok

Még júliusi névnapunk volt Oszkár,
 forró fejében vajon mi motoszkal?
 Talán csak nem az elsején ünneplő Boglárka?
 ki ugyan hűsítőül nemigen szolgálna.
 Erre ott van kürttel kezében Lehel,
 Jászberényből jövet csak fagyosat lehel.
 Ettől megy a Gorenje, s zengik hát,
 hűtött pezsgővel ünneplik Herminát.
 Közöttük csücsül a főkolompos,
 a szervező, pajkos Domonkos.
 Ő hozta a pezsgőt s a cigit át,
 a szomszéd házból, Dominikát.
 Ilyen se volt még a névnapozásba'
 két szép név fog rímelni egymásra.
 Itt a Szigeten csápoló Krisztina,
 Meg régi barátnője a csinos Bettina.
 Végül, kívánunk neked, Berta, jót,
 Csukd be szépen a kertajtót!

32. heti névnapok a' la magyar egészségügy

Röntgenre ment drága, szép Ibolya,
 milyen szép is egy húszéves csigolya!
 S bár félárbocon áll csak a zászló,
 vizsgálja a doki, ki mellesleg László.
 A tartása nem túl jó, kedves Emődöm,
 ilyen lehetett neanderi elődöm.
 Se epéjében, se veséjében kő nincs,
 jobb ha vigyáz magára sokat látott Lőrinc.
 Önnel pedig találtunk egy repkedő porcot,
 azonnal megmútjuk szorongó Tiborcot!
 Mosolyog rá szépen fogatlan Zsuzsanna,
 beteget saját zoknijával altatja.
 Megunta a kórházat, s morcos már Klára,
 a sok vizsgálatból elég lesz hát mára.
 Beteg számára a vizsgálat csak szipoly,
 ezért szökött haza pizsamában Ipoly.

33. heti névnapok a táncmulatságon

A klasszikus táncot kedveli Marcell,
 foxtrottal sokkal jobb a valcer.
 Opera rajongó viszont a Mária,
 számára nagy élmény egy ária.
 Kerítésen mászik Ábrahám át,
 Rángatja a beakadt bal lábát.
 A diszkóban már varja őt Ilona,
 kinek csábos, diszkrét a vigyora.
 Inkább lassúzna vele Jácint,
 ki felé a többi lány int.
 E zenében nincsen fagott, sem tuba,
 a sarokban szomorkodik Huba.
 raklaptalpú cipőket latok tisztán,
 Tudna ezekben táncolni István?

Porondmester

Ad

Néhány évvel ezelőtt volt egy reklámkampány a királyi televízió színvonalas műsorpalettáján. Ezt nézve mindig egy Zorán-nóta jutott eszembe, amelyben a reklám reklámjáról dalol a most már kissé idősödő, n-edik búcsúkoncertjére készülő sztár.

A marketing remekmű arról tájékoztatott, hogy ha nem lennének reklámok, egy csomó dologról nem szereznének tudomást. Vegyük hát sorra: milyen információkkal gazdagítják napjaink hirdetései az amúgy igen hiányos műveltségünket.

„A” témakör: Pisi-kaki-egyebek

1. A csecsemők színes műanyag golyócskákat szarnak, amelyeknek a pelusból történő kiáramlását a széleken elhelyezett peremek gátolják meg.

Megjegyzés: oké, oké, tudom, hogy a klipben bemutatott jelenség csak analógia szeretne lenni, de aki már látott amortizált pelenkát, az tudja, hogy ha van a világon két egymástól rendkívül különböző dolog, akkor a kisdedek által előállított fos és a színes golyócska ezek közé tartozik.

2. A kisbabák teljesen légáteresztők, a reklámfilmbe látható animáció bemutatja, hogy a levegő hátul bemegy, majd elől akadálytalanul kijön.

Megjegyzés: tapasztalataim a levegő egészen más eredetéről és irányultságáról tanúskodnak, melyeket „fing” néven lehet összefoglalni.

3. A pelus jobb szellőzése érdekében mikroszkópikus ventilátorok kerültek beépítésre az anyag alaplámpájába.

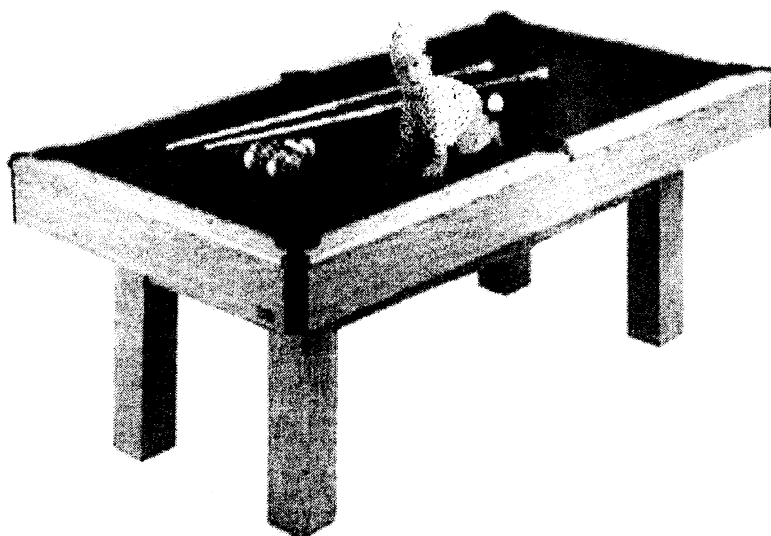
4. A nők menstruációja kék, amely önmagában gusztustalan, de ha ez a betét belsejében királykék zselévé alakul, az embernek rögtön kedve támad az épp nehéz napjaikat élő hölgyekre rámenni.

5. A marketing cégek kiterjedt felméréseinek eredménye szerint az emberiség nagy része vacsoraidőben szeret a legjobban arról hallani, hogy a méh nyálkahártyájának leválásakor felmerülő problémákat hogyan célszerű kezelni.

Megjegyzés: ezek után egyáltalán nem csodálkozom, hogy a homoszexualitás egyre inkább tért hódít.

6. Dr. Hanna Sural gyermekének a gondos nevelés hatására a fürdőszobába betérve első dolga kezét könyékig bemélyíteni a WC-kagylóba, mely ellen kizárólag klórmentes tisztítószerrel lehet védekezni.

PEREMMEL BIZTONSÁGOSABB...

„B” témakör: Fürdőszoba, mosás, tisztálkodás

1. A világ két legundorítóbb kisgyermeké a kék csempére vízpuskával csapást mérő két pulya. Láttukra, kis gyakorlás után pedig már harsány kiáltásukra is az amúgy nyugodt ember lelki szemei előtt a „zsírból szappan kémiai folyamat, háttérben repülő csontocskákkal” c. jelenet játszódik le.

2. Magas az adó? Nehéz anyagi körülmények? Eh, le van szarva (Lebrac kedvenc mondata a Gombháború c. nagyszerű francia ifjúsági regényből, gyermekkoromban ebből tanultam ízletesen és változatosan káromkodni): nincs nagyobb gond, mint a borotválkozást megelőzően bepárásodott tükör. Eddig ez ellen a fürdőszobaajtó kinyitásával keltett légáramlattal, esetleg puha rongyokkal védekeztünk, de ennek kora lejárt. Szerintem mindenki tudja, hogy mire gondolok.

3. A világ összes mosógépszerelője (karöltve a fogszűtől irtózó fogorvosokkal) mostanra megunta az életet, és az öngyilkos azon lassú, de hatásos módját választotta, hogy éhen hal. Ennek érdekében különböző, a

mosógépek meghibásodását kizáró szereket ajánlanak a nézők figyelmébe.

4. A mennyezet résein becsöpögő víz párázsa gyakorolt negatív hatásainak kiküszöbölésére megalkották az első döntött dobbal rendelkező, előltöltős mosógépet.

5. És az egy gombnyomásra üzembe lépő mosogatógépet is.

6. Nem hiába a gondos szülői munka: minden kiskölyök első verziója a beszennyeződött kezeccskék kezelésére annak az amúgy tiszta pólóba való beletörlése, mely természetesen kontrasztos csíkot, és hatalmas kihívásokat eredményez. Valamint élénkebb színeket.

„C” témakör: Egészségügy

1. A nátha úgy terjed (aki még nem gondolt bele), hogy a jólnevelt járókelők egymást négy méterről másfél kiló turhával fecskendezik be. Természetesen az ember erről is leginkább vacsora közben vagy közvetlen utána szeret tudomást szerezni. Ebből én azt deriválom, hogy az első náthás egyed úgy betegedett meg, hogy az otthon, a hűtőszekrényben hibernált tenyészetet egy alkalmas pillanatban magára emelte, tevékenysége tehát hasonlít az énekarban az előéneklő szerepéhez.

2. Ha Centrumot zabálsz, eléred a buszt.

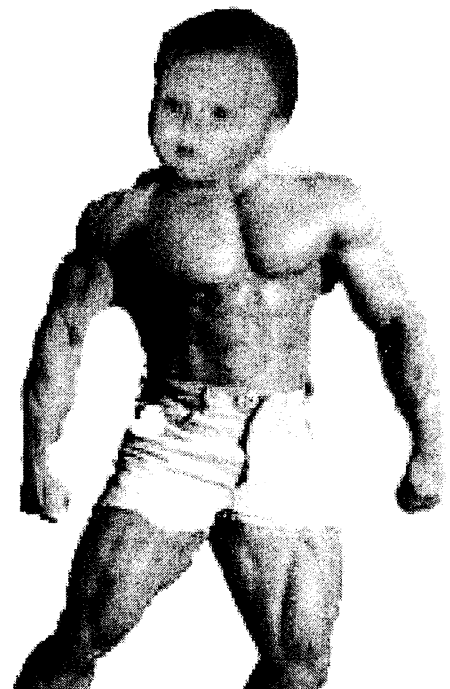
3. A nők egy része abban a tudatban él, hogy egy házban van egy reggeli (felfelé tartó) lift, és egy esti (lefelé közlekedő) járat. Magyarán, ha valamelyiket (a már liftben tartózkodó segítőkész kollégák kaján tekintetétől kísérve) lekéssük, véletlenül se próbáljuk a hívógombot működtetni, vágjunk neki a lépcsőnek. Hogy az ezzel járó fokozott igénybevételt elviseljük, fogyassunk vitaminkészítményeket.

4. Ugyanebből a filmből tudhatjuk meg, hogy a Supradyn szedése az amúgy slampos, zsíros hajú (és gondolom büdös, másként miért nem engedik be a liftbe) luvnyákból ragyogó, jól öltözött és rakétasebességű skandináv divákat varázsol. Ezzel kapcsolatban érdemes elvégezni egy számítást: amennyiben a nuna és a lift egyszerre indul és érkezik, akkor a tyúk sebessége (átlagos liftet feltételezve) mintegy 42 km/h, természetesen lépcsőn felfelé, amiből a teljesítményérték: 12 kW (egy kispolski).

5. Ha bevásárláskor a kutyát a kocsiban hagyjuk, akkor sose vigyük magunkkal a kulcsot, hiszen ott a C-vitamin, ami az ebből származó egészségkárosodást orvosolja.

6. Van a világon olyan nő, aki nem tudja, hogy a C-vitamin vízben oldódik, és rácsodálkozik az ebből eredő tényre: miszerint a felesleg kiürül.

**ILYENNÉ TETT
A VITAMIN...**

„D” témakör: Szesz, csoki

1. Minden nő, aki Bailey's-t iszik: kurva.

2. Szalon Sört csak az alkoholisták isszák, és csúnyán dalolva brunyálnak tőle.

3. Boci csokit csak retardáltak fogyasztanak, akik előszeretettel mutatkoznak tehénmintás ruciban, és a hasonló burkolatú gépjármű- és mobiltelefon-csodára nyomulnak.

Ennyit sikerült összegyűjtenem a teljesség igénye nélkül, tehát ezeknek az információknak nem lennének a birtokában a reklámok nélkül. El tudom képzelni, amikor a PR-osztályon a fenti reklámklippek láttán felkiáltottak: „Ez az! Ezzel fogjuk megnyerni a vásárlót! Ez nagyon betalált!” Ennyit az ott dolgozókról.

Fontosnak találom megjegyezni, hogy léteznek jópofa és ötletes hirdetések is, csak kevesen vannak. Szomorú, hogy ezek az előbbi ocsmány, szar reklámok miatt nem képesek vevőt fogni, azon egyszerű oknál fogva, hogy mire másorra tűznék őket már csak a keserűen rejszoló mazochisták agonizálnak a készülék előtt. Persze ez csak a privát véleményem.

Mozi

Az őszi uborkaszezon után, az ünnepek közeledésével a mozik választéka is színesedik. Tavaly könnyű dolguk volt a filmkészítőknek mivel 2000 szilvesztere sok ötletet adott. Hollywoodban amúgy túl sok új dolog már nincs a nap alatt, az álomgyár kifogyott az ötletekből. Egyre másra készülnek a folytatások és az új best-sellerek is csak az újfajta látványnak, látásmódnak köszönhetik a sikerük. A francia és angol mozik egy más alternatívát nyújtanak. A történetek nem sablonosak és a stílusuk is új. Ennek egyik legjobb példája, a Hatodik című francia film a közelmúltból. A története rendkívül eredeti és életszagú. Európa tele van ötletekkel, az amerikaiak viszont képesek olyan látványvilág megteremtésére, ami egyedülálló. Ezért adoptálják például a rendezőket, forgatókönyvírókat az amik. Wim Wenders is ilyen valaki, akinek Millió dolláros hotel című filmjét két hónapja vetítik a mozik. Mindkét fentebb említett film elsősorú a maga kategóriájában, érdemes őket megnézni.

Alapvetően nem tartom helyesnek azokat a filmeket, amik egyetlen amúgy remek színész kinézetére vagy egyéniségére építenek, az alábbiakban azonban két ilyen filmről lesz szó.

Shaft: Ez a film sem egy új ötlet alapján készült. Egy 1971-ben készült film remake-je. Sajnos az eredeti filmet nem volt szerencsém látni, de ismerve az újraforgatott verziót, biztos óriásit robbant 30 évvel ezelőtt.

Van egy problémám a filmmel, ami mellett nem tudok elmenni. A film feketefilm, a sokat üldözött a rasszizmustól sokat szenvedett feketék filmje. Szerintem sokkal inkább rasszisták manapság a feká, mint bármilyen más bőrszín képviselői. A zenéjüket, a „kultúrájukat” elég komolyan ráerőltetik a világra, de persze ez csak az én személyes véleményem. Persze a film nem erről szól, de elég sokszor előjön, hogy mennyivel tökésebb faj is a „testvérek” faja. Ez engem egy idő után idegesít. Akkor térjünk rá a történetre. A film stílusa a tipikus '70-es évek amerikai nagyvárosainak krimijeit idézi. A zenék, az effektek, a megoldások az egész film stílusa a San Francisco utcáin, vagy Pizkosk Harry történeteit idézik. Először beverünk egy-két arcot, szélövünk néhány térdet,

és biztos, ami biztos felrobbantunk néhány kocsi, mivel ez hozzátartozik a stílusunkhoz, ezek után elkezdhetünk nyomozni. A filmnek van stílusa, de még milyen. Ennek megteremtéséhez hozzájárul Samuel L. Jackson kitűnő karaktere. Nagyon jól hozza a figurát, a machó New York-i zsarut, aki mindent megold, mindenkit ismer és mindig a jó oldalra áll, habár az eszközei nem mindig a legtisztábbak. Talán egy valami nem stimmel John Shaft alakjában, mégpedig az hogy kopasz. Az eredeti filmben a főhős hatalmas afro frizurát visel, ez most is jobban illene a karakterhez, mivel az egész film olyan, mint egy utazás a '70-es évekbe csak mai autókkal, ruhákkal. Külön ki kell emelni a film főcímmel, nagyon el van találva, tökéletesen illik a filmhez.

Mindenképp érdemes megnézni a filmet, rendkívül szórakoztató, a történet nem bonyolult, és a végén van még egy nem várt fordulat is. Érdekes hogy a '71-es változat főszereplője feltűnik Jay bácsiként, aki még így 60 fölött is olyan jó faszi, hogy mindig min. 2 nő van vele.

A sejt: Először is azzal kell kezdem, hogy ritka hogy ilyen szar fordítással találkozok a moziba járó közönség. Egyszerűen nevetséges, hogy valaki, úgy fordítsa le egy film szövegét, hogy meg se nézi azt előtte. Márpedig itt vagy ez, vagy az történt, hogy nagyon be volt rúgva a fordító. Az angol cell szó többek között sejtet és cellát is jelent. A film nem hordoz rejtett, mély mondanivalót, amivel valamilyen kapcsolatba lehetne hozni a sejt szót, ellenben a cellákkal. Ugyanis adva van egy rendkívüli betegséggel megáldott jó amerikai, aki betegségéből adódóan skizofrén,

és sorozatgyilkos. Az FBI a nyomában van, de elfog még egy lányt, akit bezár. Ez után kómába esik, és ekkor talál rá az FBI. Ekkor kéri az ambiciózus gyermekpszichológus (Jennifer Lopez) segítségét, aki új terápiája révén képes a páciensek gondolataiba, agyába belemászni. Megindul a harc az idővel, és a skizofrén gyilkos elméjével, hogy megmentse a lányt.

A történetek két síkon zajlanak, a valóság és a gondolatok síkján. A film jól követi a Mátrix által megkezdett hagyományokat. Itt viszont a sci-fi elemek egy thrillerbe vannak ágyazva. A film varázsát egyrészt ez a kettős sík adja, rendkívül izgalmasak és látványosak a hirtelen váltások a síkok közt, ahogy a végki-fejlett fele haladunk. Persze végül mindkét síkon meg kell küzdeni a győzelemért. A film másik nagy aduja – és ez tán még jelentősebb is az előzőnél – a film látványvilága. Csodálatosan megkomponált, már-már művészi világokat, képeket tár elénk Tarsem Singh indiai származású rendező, aki többek közt az REM Losing my religion című számának videoklippjét jegyzi. Olyan fantasztikus látványban van részünk, ami túltesz bármilyen eddigi film képi világán. A gyermeki agy tiszta, mesészerű képei, a tébolyodott elmeváros világa, és a pszichológusnő paradicsomi gondolatái mind, mint megannyi festmény, mestermunka.

Sajnos itt is egy kicsit túl nagy hangsúlyt fektettek J. Lopez bájaira (Jennifer bugyiban a hűtő előtt, az ágyon feküdvé cigizve stb.), de ez szerencsére nem megy a film rovására. Ezek a hatásvadász trükkök gondolom azt a célt szolgálják, hogy bejöjjenek az emberek a filmre. A színészekre nem lehet semmi panasz, a zenék is illenek a filmhez. Ezt a filmet mindenkinek csak ajánlani tudom, főleg a különleges látványvilága miatt.

Boti

Szappan 3.

Lassan eltelt az idő, a srác bejárt az egyetemre, ha bokros teendői közepette erre időt tudott szakítani. Ugyanis mindenki tudta, hogy ősszel OLIMPIA Sydney-ből. Ezt nem lehet kihagyni. Utána még úgyis fog annyi pofont kapni, mint egy vakondok, akinek éppen szántás idején jut eszébe szembe menni a rotációs kapával.

Nagy várakozással tekintett majd minden szakértő és szurkoló a Várás elé. Már kapcsolják is élőben a helyszínt.

– Köszöntöm Önöket, kedves nézőim. Az idő ragyogó, én jól érzem magam. Amint az várható volt, még mindig a startra várnak a versenyzők, bemelegítésként. Itt vannak az esélyesek. Az angol Wait és a német származású, de lengyel színekben versenyző War. Ebben a pillanatban elstartol a mezőny, a két esélyes rögtön elszakad a mezőnytől, mint a villám kezdenek várni. A mezőny leszakadni látszik. Wait az élre tör, kicsit dobol az ujjával a karfán, de ekkor feltűnik mellette War. Wait úgy tűnik nem erre várt. Most mindketten teljes erőből kezdenek várni. War egyenes derékkal ül, Wait keze pedig ökölbe szorul. Fej-fej mellett halad a két versenyző, micsoda taktikai csata dül ott lent... Az egész stadion lélegzetvisszafojtva figyel, a D szektor éppen most fullad meg, hiába, nagyon izgalmas a verseny. Hogy vár ez e két fiú. Pedig War tavaly sérüléssel bajlódott, míg Wait az egész évet végig várta. (Éjjel alvás előtt elkezdett várni arra, hogy felébredjen. Aztán könnyű ebéd. Tátott szájjal várta a sült galambot. Aztán kiment a terepre edzeni. Kiült a doveri sziklás partra, és várta az 1940 óta meg nem érkező megszálló Wehrmacht csapatokat.) Lassan a pálya végéhez közeledik a két fiú, a középmezőny csalódottan feladja a versenyt, inkább hangosan elkezdnek szurkolni valamelyik favoritnak. Az egész stadion tombol, ahogy a két fiú a célegyenesbe fordul. War keresztbe teszi a lábát, Wait pedig őrijító lassan malmozni kezd. War vakarózik egyet, és megvárja, amíg Wait abbahagyja a malmozást, és nyer. A lengyel úgy tűnik, fel sem fogja, hogy övé a győzelem, továbbra is ott ül a pályán. Most ordítanak és integetnek neki, hogy nyert. De War NATO-ul mutatja, hogy megvárja azt, akinek a legtöbbet köszönheti, és megosztja vele a győzelmet: az edzőjét.

– Most pedig olimpiai híreink következnek: a rendőrség szatírt fogott el az olimpiai faluban. Mint az a kihallgatások során kiderült, a férfi kukkolni akart. Azzal védekezett, hogy ő csak az olimpián úszásban induló kétszáz női mellre volt kíváncsi. Egy másik hír: az olimpiai szervezőbizottság elnézést kért azoknak a sportolóknak a hozzátartozóitól, akik akkor szenvedtek balesetet, amikor átfutottak a szervezőbizottság által tévesen kijelölt útvonalon, az aligátortelepen. A kártérítés összegéről később döntenek. Befejeződtek a lövészet küzdelmei. A versenyt nulla találattal, de egyetlen túlélőként a cseh Svihák nyerte. Nagy sikert aratott az új sportág, a szabad stílusú vívás. Az érdekességet a második helyezett jelentette. A holland Erik van Huspastatom csak azért szenvedett vereséget, mert fegyveréből a döntő csörtében kifogyott a benzin. A következő hír ugyan nem olimpia, mégis kapcsolódik a sporthoz. A Bejrútban zajló ATP tenisztorna során az amerikai csapat egyik teniszezője az elődöntőben kérdőre vonta az arab bírót egyik ítélete után, minek következtében az amerikai teniszező véget ért. Most pedig kapcsoljuk a jajtást.

– Elég vegyes a mezőny itt a Fáy utcában. Van, akinek a foga fáj, másoknak a dereka, de akadnak fejfájások is. Egyszóval remek a hangulat.

– Most kezdődik a távhívás, a szudáni Igyi Szudá áll a kezdőkörben. A feladat az, hogy a verseny zsűrijét magához hívja. Először karmozdulatokat tesz, majd egy egyszerű gyertek idét ordít. A zsűri unott arccal üldögél. Erre a szudáni bemutat egy dupla luccot. A zsűri a két fenyő láttán érdeklődve megindul, mire a szudáni jobb kezének mutatójával csalogat. A zsűri visszafordulna, ám ekkor Igyi Szudá nagyon csúnyát mutat nekik. Nagyon jól taktikázott a szudáni fiú, nagyon jól. Nem szép dolog a zsűritől, hogy agyonverte.

– Ebben a pillanatban kezdődik meg az olimpiai futballdöntő, a Harmadik B. és a Sztálinváros között. A Sztálinváros a soraiban tudhatja a grúz kis mokány játékos, Jozsif Visszarionovics Dzsugasvilit, aki hazájában ötször volt gólkirály. Ebben az évben azonban nem sikerült megszereznie a címet, mert az utolsó mérkőzésen a Lomonoszov Egyetem ellen játszottak. Jozsifnak két gólt kellett volna szereznie a gólkirályi címhez, amihez az egyetemiek hozzá akartak járulni, méghozzá úgy, hogy a Föld leglassúbb emberét, a 98 éves Lapongin professzort állították a kapujukba. A professzor azonban nem tudott elugrani a lövések elől, így Nyikita H. lett a gólkirály 21 góllal. Jozsif halálra ítélte Lapongin professzort, ám megkegyelmezett neki, mert a professzor bebizonyította matematikai utón, hogy a 20 több mint a 21. Ezért később Nobel-díjat kapott. Azonban most a Harmadik B. kezd jobban. Egy kis osztrák, Adolf szerzi meg a labdát, majd elindul. Először a Szajna irányába, majd egy ragyogó cselet követően visszafordul, átkel az Alpokon és a Kárpátokon, hatalmas lendülettel végigfut a végeláthatatlan ukrán mezőkön és orosz sztyeppéken, majd Moszkvához érve kicselezi a Lenin mauzóleumot, és egy jól irányzott pontos lövéssel bezúzza a Kreml dolgozószobájának ablakát. 1-0 ezzel a Harmadik B-nek. De várjunk csak. Winston angol partjelző magához kéreti Franklin amerikai játékvezetőt. Rövid tanácskozás után a bíró jelzi, nem adja meg a gólt, mert Adolf szabálytalanul lökött a 16-osnál. Adolf hevesen reklamálni kezd, mire Franklin kiállítja. A Harmadik B. így megfogyatkozva veszi fel a versenyt a sztálinvárosiakkal, egyre hanyatló reményekkel. A sztálinvárosiak egyre-másra vezetik akcióikat, alig lehet őket követni. Először Katukov lö a kapuba, majd Kuznyecov, aztán Rokosszovszkij, Malinovszkij, Tolbuhin, Konyev, Zsukov a sorrend. Aztán Jozsif megadja a kegyelemdöfést. A vége így 8-0 a Sztálinváros javára. Talán ez volt az eddigi legizgalmasabb sportág döntője.

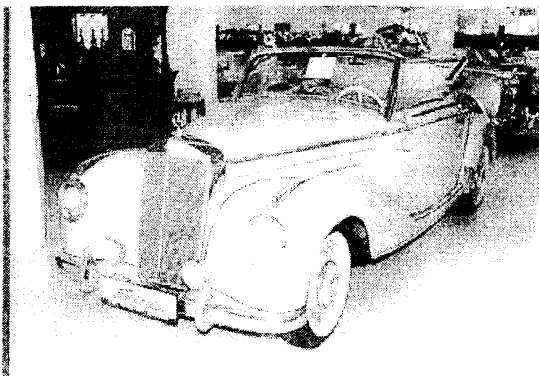
Autótörténelem – Mercedes

Új rovatot szeretnék indítani a Köz hírben, melyben az autózás történetével és egyéb autós érdekességekkel szeretnék foglalkozni. Írásaim nem az autósoknak szánom (hiszen nekik – remélem – semmi újat nem tudnék mutatni), céloom inkább az lenne, hogy közelebb hozzam az autókat a kar egyéb hallgatói számára.

Sokat gondolkodtam, hogy mivel is kezdhethém, aztán a legnagyobb tradícióval rendelkező Mercedes mellett döntöttem.

Már régóta az emberiség álma volt, hogy ló nélküli kocsikkal lehessen közlekedni, ehhez azonban meg kellett találni a megfelelő erőforrást. A gőzgép már adott volt, ezt viszont nehéz lett volna beépíteni. A legkézenfekvőbb megoldást a kőolajszármazékoktól várták az akkori tudósok. Elsőként Nicolas August Ottonak sikerült működőképes benzinmotort építeni, ami 1876-ban készült el, és 4 ütemű volt. Otto mellett ekkor két tehetséges fiatal dolgozott: Gottlieb Daimler és Wilhelm Maybach. A két segéd azonban elégedetlen volt a nagyméretű és gyenge Otto-motorral, ezért Canstattban munkához láttak. A tökéletes motor létrehozásához stabil gyújtásra és a fordulatszám növelésére volt szükség. Az első motoruk 1883-ban készült el, 0,25 LE-s és egytized literes volt. Két évvel később a teljesítményt sikerült megdupláznuk egy nagyobb motorral, és ezt már egy kerékpárra rá is építették. Az újdonságot Daimler a nagyközönségnek be is mutatta, de a közvélemény körében nem okozott kitörő sikert.

Otto motorjának "hintóba" építésén nem csak Daimler foglalkozott, hanem a badeni Karl Benz is. Az első járműve egy 1886-ban elkészült háromkerekű 0,7 LE-s szekér volt, és ez tekinthető a mai értelemben vett első autónak. 16 km/h sebességre volt képes, ám mivel sokan tartottak a ló nélküli szerkezettől, ezért sebességkorlátozást vezettek be (13 km/h). Voltak olyan tartományok is, ahol egész egyszerűen megtiltották a hasonló jellegű szerkezetek közlekedését.

Daimler közben 1886-ban megépítette első négykerekűjét, ami már 1,1 LE-s és majdnem félliteres volt. Daimler sem kapta meg a kellő elismerést, sőt még meg is dobálták szegényt a próbák alkalmával. Szégyenében nem tehetett mást, mint az egyre korszerűbb motorjait a Neckar folyó vizén próbálta ki – titokban. Később szerencsét hozott neki a víz, hiszen 1887-ben egy regattát rendeztek a folyón. Eredetileg a rendezőség nem engedélyezte a benzinmotor nevezését, mivel azt túlzottan balesetveszélyesnek ítélték. Igen ám, de az embereink leleményesek voltak, és néhány elektromos vezetékkel villanymotornak álcázták a motort. A versenyt természetesen nagy fölénnyel nyerték, és miután fény derült a turpisságra,

már a közvélemény sem idegenkedett úgy a benzinmotortól. Ennek köszönhető, hogy ezután Daimler cége növelhette a termelést, s nőtt a foglalkoztatottak száma is. Az első vevők inkább azok voltak, akik kíváncsiságból vásároltak autót, és azt otthon szétszedve tanulmányozták. Ilyen vevő volt, pl. Luis Renault és Armand Peugeot is.

Benz közben stabil motorokat gyártott és eladott néhány triciklit is. Az első négykerekűjét 1893-ban készítette el Franciaországban, és a Victoria nevet adta neki. Az első évben 45 darab készült belőle, 6 évvel később pedig már 572!

A termelés növekedésével már megjelentek az első márkakereskedések is. Az egyik ilyen kereskedő Emil Jellinek, a Monarchia nizzai nagykövete volt. Ő beszélt rá Maybachot egy négyhengeres 24 LE-s autó elkészítésére. Az autó 1899-ben készült el és a Phoenix-Daimler nevet kapta. Ennek korszerűbb változatát Jellinek lányáról Mercedesnek nevezte el, és 1902-től minden Daimler a Mercedes nevet viselte. Ezek az autók már képesek voltak arra, hogy Benz forgalmát megcsapolják.

Az I. Világháború megalázó következményei, és a 20-as évek elején Németországon végigsöprő gazdasági válság ellenére a két autógyártó, a Daimler és a Benz talpon maradt, sőt még erősítette is nemzetközi pozícióját. A pár év múlva bekövetkező hiperinfláció átvészeléséhez azonban nem volt elegendő tartalék és megrendelés, így a túlélés érdekében összefogott a két óriás. Az együttműködés 1926. július 1-én jött létre, és a háromágú csillagot (Daimler) babérkoszorúval (Benz) egészítették ki, az autókra pedig a Mercedes-Benz nevet írták.

A Daimler-Benz legfőbb erőssége a tervezőmérnöki gárda volt Porschéval, Nallingerrel és Nibellel. Porsche 1923-ban került a céghez, és az ő nevéhez olyan alkotások fűződnek, mint pl. a hathengeres kompresszoros motor. 1935-ben bocsátották piacra a világ első sorozatgyártású dizelautóját (260 D). A termelés hihetetlenül fellendült, és 1938-ra elérték az évi 28.000 darabot, megszabva ezzel a két világháború közötti európai autógyártás

mércéit. Ugyanakkor a cég a teherautó-piacot is uralta, a Luftwaffe vadászgépekbe pedig repülőgép motorokat is gyártottak

A sikersorozatot a II. Világháború pusztításai törtek meg. Sokáig tartott, mire a gyár újból magához tért. Az első modell az 1947-ben megjelent 40 LE-s 170 V. Az ötvenes éveket a klasszikus hathengeres 300 S uralta. 1952-től gyártották a mindmáig egyik legismertebb sportkocsit, a 300 SL-t coupe és később roadster változatban. Ekkoriban fejlesztették ki a 600-as sorozat elődjét, amit állami célokra készítettek. 1979-ben mutatták be a 126-os sorozat elődjét (mai S-klasse), 82-ben pedig a népszerű 190-est (mai C-klasse).

Napjainkban ugyan Jellinek lányára kevesen emlékeznek, a róla elnevezett márkákról azonban mindenkinek az egyik legjobb és legkorszerűbb autómárka jut eszébe. Legközelebb egy újabb márkáról próbálunk meg írni, ami maradjon egyelőre titok, de elhihetitek, hogy ehhez hasonlóan érdemes lesz azt is elolvasni.

Sanya

IRON HOOK

Sok szeretettel köszöntök ismét minden sportbarátot lapunk sportoldalán. A legutóbbi szám óta két teljes kör zajlott le, így a 13. oktatási héten már csak 8 csapat bizakodhat egy igazán kiugró eredményben. Nézzük először a csoportok végeredményeit:

A csoport

Az első helyet magabiztosan szerezte meg a Borsodi Villámgyors, másodikként az idén kevesebbet botló Betli jutott tovább.

B csoport

A torna legesélyesebb csapata, a Defibrillátor végzett az első helyen, a szenzációsan védő Karcsinak köszönhetően a Kiffröccs a másodikon, míg az újonc Tiszaferr SE is továbbjutott harmadikként.

C csoport

Ezt a csoportot a Beverneki SC nyerte, a Ver'tele előtt, de az utolsó pillanatig a lányok is esélyesek voltak a továbbjutásra.

D csoport

Az újonc Gerappa végzett a csoport élén, megelőzve az utóbbi évek legeredményesebb csapatát, a 5 Non Blondes-ot, míg a 119+1 harmadik helye is továbbjutást ért.

E csoport

A torna legerősebb csoportját nyerte a Rába Stock csapata, a sokat futó Midland City és az inkább már öregfiúk tornára készülő Gézáék, a Nitropenton előtt.

F csoport

A tavalyi legjobb újonc TMK lett a csoportelső, a V.I.A.G.R.A. és a Papa előtt. A csoport meglepetése a Stihl korai búcsúja.

Nyolcaddöntők

Borsodi Villámgyors – Papa 0:2

Petyáék nem bírták el az esélyesség terhét.

5 Non Blondes – Ver'tele 8:2

Nem volt kérdéses a továbbjutó kiléte, de Pele és Vili gólja minden futballnyencet kielégített.

Defibrillátor – 119+1 11:1

Az eredmény Dénesékre volt hízelt.

Rába Stock – V.I.A.G.R.A. 4:1

Helyenként meggyőző játékkal jutottak tovább Attiláék.

Beverneki – Tiszaferr 8:5

Inkább támadott, mint védekezett mindkét csapat, és ebben Pitykóék voltak a jobbak.

TMK – Midland City 2:0

Viktorék könnyedén léptek túl a bajnokság végére leeresztő Midland Cityn.

Nitropenton – Gerappa 6:1

Ezen a meccsen csak a győzelemnek örülhettek Kiss Petiék.

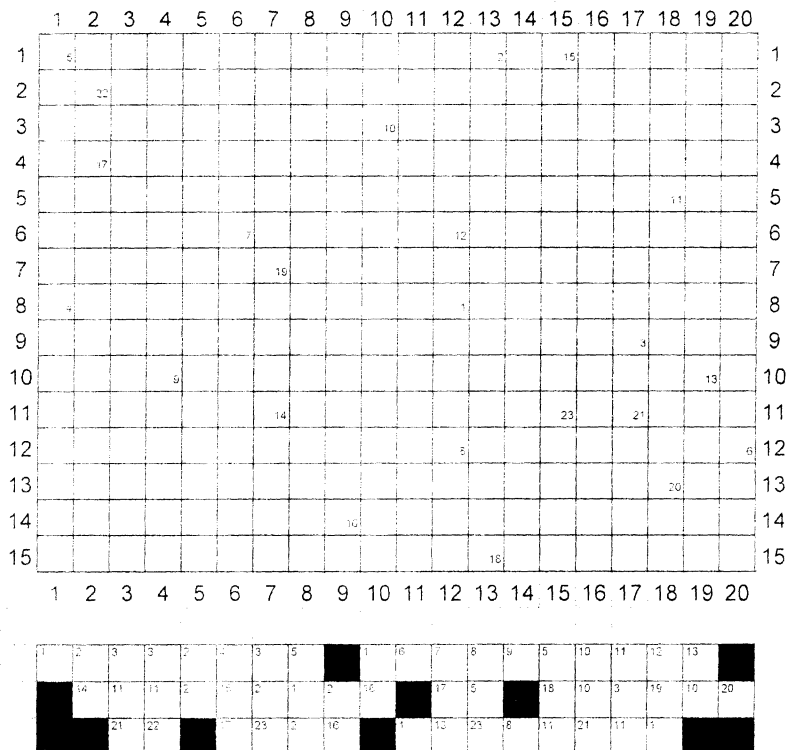
Betli – Kiffröccs 2:1

A legszorosabb meccs ebben a körben, melynek a hosszabbítás 8. percében egy öngól vetett véget.

Manci

Ui.: Van itt darts, van itt csocsó, foci után a HA-Bárban jó jó.

Rejtvény olasz módra

Feladat:

Megtalálni a **37 fekete kockát**, és a két rejtvényt elválasztó kacszkaringós vonalat, mely **3 kockával érintkezik**, a csúcsuknál fogva!

FIGYELEM! Több fekete kocka is érintkezhet egymással!

A meghatározások:

Vízszintes: 1. Angol Mikulás – Kanyargós útszakasz 2. Üres zaj! – Iljuszin gépek jele – Csónakot hajt – Küzdő sport – Hordó mértékegység 3. Szomjoltás – S.R.A. – Országos bajnokság – Kicsinyítő képző – Makacs, konok 4. Darab valamiből – Lobogó – Rossz a közepén! – Zamat – Alaktalan 5. Angol világos sör – Ennek! – Állatkert – I.N.U.O. 6. ..., nagykarácsony – Telesport röviden! – Alsóbb szintre – Y.S.G. 7. Csongrádi megyeszékhely lakója – Opel típus – Kiütés 8. Római 2000 – Zenede ma – Étel 9. Mell – Páratlanul rikolt! – Betűt vet – Avíz is ez 10. Pontos – Az egyik törpe – Római 1552 11. Páratlan tónus! – Nem hig! – Ritka női név – Kutya mondja – Gazdasági társaság röviden! 12. Döntőbe jutó – A hiba eleje! – Ráteszi – Úttörőegység volt - E napon 13. Saját pénzt – Lám – Betéti társaság – Népiesen ad - Labda a hálóban! 14. Lakatlan! – Őszi hónap – Nagyon régi – Angol nem 15. Fentről lehelyezi – Téli hónap – Korunk pestise.

Függőleges: 1. Kastélyáról híres Nógrád megyei község – Magyar Kommunista Párt – A telefon feltalálója 2. Felkiáltás – Tudott róla – Kicsinyítő képző 3. Földet forgat – Kettős betű – ... Péter színész 4. Sz-Sz-B megyei település lakója 5. Rangjelző – A végén ballag! – Litium vegyjele – Idegen újra 6. Magáévá tesz – Értékel 7. Félíg leragott! – ... János az országgyűlés elnöke – Nem álló 8. Romlott szalonna – Vegyjele Zn – Vörösés – Üres kád! 9. U.E. – Elektromos Művek – Meggyőződése 10. ... Tibor színész – Nógrád megyei település 11. Saját kezűleg röviden – Német város – Párizsi gyorsvasút – Kutyája 12. Az öltöny felső része – Az átlagnál magasabb – Kiejtett betű 13. Enged pl. a lufi – A szappanopera is ez – Rába egyneműi 14. Radon vegyjele – Segítség – Üres tál! – Szintén – Juttat 15. P.T.N. – Menyasszony – Szemetes edény 16. E. E. Y. – Dunántúli folyó – ... Iván színész 17. Autósiskola – Kéregető – A közepén riad! 18. Folyton szipog 19. Magyar autóbussz márka – Möricz kersztneve 20. Biztatgat – Enyhén részeg.

Mindenkinek jó szórakozást kívánok!

Angyi

A múlt havi nyertesünk: Szilágyi Ervin, tsopi@sultan.kma.bme.hu
GRATULÁLUNK!

Beküldési határidő: 2000. december 15.
E-mail: ik435@freemail.hu

Évezredzáró Szilveszter

az Erkel Színházban

TAKÁTS TAMÁS DBB
CSÜTÖRTÖK 12
FERGETEG PARTY
DJ ÁLOMTITKÁR
SUGARLOAF

BLUE-S TRIO, BUGS
JAZZ KÁVÉZÓ
ÉJFÉLI TOMBOLA
KARAOKE & CASINO
ROCK'N'ROLL VERSENY
BORKÓSTOLÓ, KOKTÉLBÁR
TÖRZSASZTALOK, PÁHOLYOK
500 M²-ES TÁNC PARKETT

HELYSZÍN: ERKEL SZÍNHÁZ
BP. VIII. KÖZTÁRSASÁG TÉR 30.

KEZDÉS: 2000. DECEMBER 31. 19:00 ÓRA

Jegyek kaphatók december 6-tól:

Bp. Jókai tér 9. sz. MEDOSZ Hotel, a nagyobb hallgatói önkormányzatoknál,
Ticket Express és Music Mix jegyirodákban

M-S

valton

Gros Ventres Produkció

PESTI ÉS NÉPSZABADSÁG

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES, NEM
ORSZÁGOS, NEM
LEGKEDVELTEBB, NEM
NAPILAPJA**

**1114 BUDAPEST, BARTÓK B.
ÚT 17. FSZ. 8-9.
TEL/FAX: 1/463-37-80
EMIL: kozhir@bgk.bme.hu
www.sc.bme.hu/kozlek/kozhir**

Felelős szerkesztők:

Nemesházi Fashelva Bernadett
Bóta Caritas Gábor

Főszerkesztő:

Bacskai Ésmegapócsömiskicsi István

Tördelőszerkesztők:

Aradi Kőfogatóke Szilárd
Hoffmann Coclaire Róbert
Pallók Porondofogtam László

Olvassószerkesztő:

Barta Répa Viktória

Segíttették:

Domboróczky Taszítás Andrea

Írták:

dr. Perjesi Muszkliagramm István
Angyal Főbiztonság László
Telek Kővértszerelem Zoltán
Molnár Hivatásos Adrienn
Kurucso Őszinte Balázs
Zsilva Tusfürdő Mihály
Csanádi Sakálszar Péter
Mátyasovszky Kolbi Marcell
Urbán Benedék Sándor
Horváth Úrasziporka Norbert
Ujszászi Upgrade Ferenc
Mészáros Szorultam Zoltán
Dénésfalvy Elektrom Ágnes
Szekeres Tubák Zoltán
Gyenes Bitagyu Tamás
Szilágyi Belenyáltam Botond

**KÉSZÜLT AZ EGYETEMI
HALLGATÓI KÉPVISELET
TÁMOGATÁSÁVAL 900
PÉLDÁNYBAN**

- Képzeld, feltaláltam az öntisztuló kvarczoknit!
- Az meg milyen?
- Nem kell felhúzni és mindig tiszta marad.
- Pista bácsi! Igaz, hogy magának nagyon kicsi a szókinccse???
- Fasz!
- Mi a különbség a bal mell és a punci között?
- ???
- A bal mellnél mindjárt ott van a jobb mell, de a puncinál nincsen jobb.
- A szőke csajoknak mi hosszú és kemény?
- A hetedik osztály...

Két idősebb pár beszélget, amikor az egyik férfi megkérdezi:

- Lajos, milyen volt az emlékezeted klinika, ahol a múlt hónapban voltál?
- Kitűnő! Megtanítottak a legújabb pszichológiai technikákat, vizualizációt, asszociációt, rengeteget változtatott rajtam.
- Ez remek. És mi volt a neve a klinikának?
- Lajos hosszasan gondolkodik, de nem jut eszébe. Egyszer csak felcsillan a szeme, és azt kérdezi:
- Mi a neve annak a kék virágnak, ami kicsi és az erdőben sok van belőle?
- Ibolyára gondolsz?
- Igen, ez az!
- Majd a feleségéhez fordul:
- Ibolya, mi a neve annak a klinikának?

Hitler odamegy a sorban álló kisfiúhoz és megkérdezi tőle:

- Sokáig akarsz élni, fiacskám?
- Igen, Hitler bácsi.
- Akkor állj a sor végére!

Pistikének megdöglök a cicája. Ahogy ott sírdogál, a szomszédasszony megsajnálja, és megpróbálja vigasztalni:

- Ne sírj, a cicád már biztosan a Mennysországon van. Istennel!
- Pistike felnéz:
- És mi francot csinál Isten egy döglött macskával?

- Mi az: szőke, lehajtott fejjel nekimegy mindenkinek és félhangosan betűket motyog maga elé?

- ???
- SMS party a körúton.

Egy férfi egyetlen társa a teknőse. A teknős egy napon szörnyű depresszióba zuhan, a gazdája mindent megpróbál, hogy felvidítsa, ezért elmennek moziba szexfilmet nézni. A bejáratnál az őr feltartóztatja őket, mondván, hogy teknőst nem lehet az épületbe bevinni. Bemennek a WC-be, a férfi elrejtje az állatot a nadrágjában, majd benn a teremben a teknős fejét a sliccén kivezetve nézik a filmet. Fél óra után a mellette ülő odafordul a másik oldalán lévő társához:

- Hihetetlen, milyen aljas emberek vannak... Nézd meg ezt itt mellettem, ennek kilóg a farka a nadrágból.
- De mi ebben a furcsa? Az én farkam is kilóg a nadrágból...
- Oké, de az ő farka megette a popcornomat...